

4. Manifestasjon – Upersonlig Skaper – Makrokosmisk Kausale – Det Totale Sinn

(Hele kapittel 4 i boka Bevisstetsvitenskap – Selvgransking av Virkelighetens Natur – 42 sider)

- Skapelse – Universets Opprinnelse – Big Bang – Eksistensens Mandala.....**side 3**
Det Totale Sinnet (Isvara) er Varig og Midlertidig.....**side 4**
En samtale mellom en Vedanta-student og en Ateist om emnet Gud.....**side 4**
Big Bang – Det Store Smellet – Materie.....**side 9**
Hiryanagarbha – Det Gyldne Egget av Skapelsen.....**side 10**
Prakriti – Den Subtile Årsaken av Materie og Energi.....**side 10**
Sammendrag - Isvara/Det Totale Sinnet, Maya og Prakriti er det samme, men er likevel forskjellig.....**side 11**
To Skapelsesteorier.....**side 12**
Meningen bak årsak-virkning undervisningen – Mandukya Upanishad and Gaudapadas Karika...**side 13**
Parmenides og Mandukya Upanishad.....**side 13**
Holografisk Prosjeksjon Er en God Analogi i Vedanta Undervisningen.....**side 14**
Hele skapelsen er bare en tidløs projeksjon på den selvlysende bevisstetsskjermen som et hologram .....**side 14**
Identitet og Språk – Holografisk Prosjeksjon er en god analogi for den tilsynelatende virkeligheten.....**side 15**
Hva skaper projeksjon?.....**side 17**
Holografiske bilder.....**side 17**
Bevissthet har ingen dimensjonalitet - Hologram som god metafor.....**side 17**
Livet er en Holografisk Prosjeksjon.....**side 18**
Indras nett: Alt er Ett, Ett er Alt – Atharva veda.....**side 18**
Maya Gjemmer Ikke Bevissthet.....**side 20**
Selvet er ikke mystisk.....**side 20**
Hva Er Forskjellen Mellom Meg og Gud?.....**side 20**
Vakker Intelligent Ignoranse.....**side 21**
Anadi – Begynnelsesløs Ignoranse.....**side 21**
Hva kom først: Høna eller egget?.....**side 21**
Begynnelsesløs - Bhagavad Gita. Kapittel 9 – Kongelig Hemmelig Kunnskap.....**side 21**
Begynnelsesløs eller Tidløs.....**side 22**
Er Personen Skapt av Bevissthet?.....**side 22**
Nirvikalpa Samadhi.....**side 24**
Den som ser handling i ikke-handling og den som ser ikke-handling i handling er virkelig vis...**side 24**
Eksisterer Gud?.....**side 25**
Isvara/ Gud/ Totale og upersonlige krefter.....**side 26**
Har vi Fri Vilje?.....**side 27**
Bevissthet har ingen Fri Vilje.....**side 28**
Fri Vilje og Sansen av Handleren.....**side 29**
Fri vilje eller forutbestemt.....**side 32**
Fri vilje er ikke nødvendig.....**side 36**
DMT og Kausalkroppen.....**side 36**
Åpenbaringer og Selvets Lykksalighet.....**side 38**
Universet – Brahman sin dag og natt – manifesterte og umanifesterte.....**side 40**
Bruken av ordet Manifestasjon og Skapelse -Tattva Bodhah.....**side 40**
Materie – Manifestasjon – Umanifestasjon.....**side 41**
Verden er en manifestasjon, ikke en skapelse.....**side 41**
Gud/ Det Totale Sinnet.....**side 42**

MANIFESTASJON – UPERSONLIG SKAPER - **MAKROKOSMISK KAUSALKROPP – DET TOTALE SINNET**

Det er flere eksistensielle spørsmål, som noen mennesker i verden stiller seg hver dag og det er:

Hvor kommer jeg fra? Hvem er jeg? Finnes det en skaper (Gud)? Har vi fri vilje? Og så videre.

Det er naturlig å være nysgjerrig på vår eksistens og reflektere om ulike emner som er av eksistensiell art. Når man prater om Gud/Skaper, vil noen mennesker steile og si at det ikke finnes bevis for dens eksistens og at vi alle kommer fra «ingenting» og det er sånn det er slik vitenskapen sier det.

Og de samme dogmene ser man i ulike religioner i forbindelse med skapelsesberetninger om at «vår» Gud/Skaper eller Skapere er den sanne beretningen. Ut ifra mitt perspektiv har jeg ikke vært tilfreds med svarene og logikken i måten å forklare om Gud/Skaper eksisterer fra religioner eller vitenskapen i seg selv. For min del er det ulogisk å si at vi kommer fra ingenting og at vi har blitt til uten en form for skaper/ skapelse i seg selv. Det jeg observerer er at vi er intelligent designet og det samme med hele Kosmos/ Universet, galakser, solsystemet og vår planet Jorden inkludert naturen, mennesker, dyr og så videre.

Så spørsmålet for meg har ikke vært om Gud/Skaper eksisterer, men mer hva ordene Skaper og Skapelse innebærer. I mine undersøkelser, analyser, granskning og refleksjoner har jeg blitt tilfreds med logikken i måten vedaene presenterer det jeg kaller for Skapelse, Upersonlig Skaper og Makrokosmisk intelligens. Veldig sofistikert og intelligente teorier.

Jeg fremlegger ingen bevis, men mer elementer og teorier av hva Vedanta i sine kilder nevner hva det dreier seg om, og religioner er litt inne på at det er skaper i bildet, men ingen utenom vedaene nevner at Skaperen er av upersonlig art og opererer gjennom ulike naturlover, fysikkens lover, karmiske og Dharma (livsvei) lover m.m. Det er en haug av elementer og ting som er med og påvirker handlinger i våre egne liv og verden. Vedantakildene er ikke vanlige dogmatiske religiøse kilder som man skal tro blindt på.

Et av de viktigste emnene i frigjøring (moksha) i forbindelse Vedanta, handler om hvordan vårt forhold og rolle til «Skaper, som er upersonlig» er og kildene kaller denne upersonlige skaperen for Isvara. Det er jo mange navn på Gud, som de ulike religioner kaller denne skaperen for. Jeg liker å forholde meg til Upersonlig Skaper, Makrokosmisk Intelligens og Det Totale Sinnet. Man kan gjerne bruke ordet Universell Orden og Intelligens samt Universets eller Makrokosmisk sinn også. Det er jo det samme på en måte, men hva det innebærer er det jeg vil prøve å forklare i dette kapittelet.

Det er naturlig at det er en del kollektiv ubevisst motstand mot ordet Gud eller Skaper. Fordi det har vært en del kriger i «Guds» navn gjennom historien slik at mange har fått et anstrengt forhold til Gud også når man ser mye elendighet og ondskap i verden. Og hvordan kan Gud/Skaper tillate all ondskap og ikke av det gode? Jeg vil påstå at det er mye ignoranse rundt begrepet Skaper. Skapelse og hvordan verden fungerer eller henger sammen. Hva som fører til at det skjer ulike handlinger i ens liv eller ute i verden.

Jiva handler om oss mennesker/ individuelle personer eller dyr. At vi er en del av Gud/ Isvara (sanskrit betegnelse på upersonlig skaper som nevnt). Vi personer kan ikke være Gud, fordi vi har ikke skapt vår kropp og sinn. Og vi er ikke krefter bak hele Kosmos eller opprettholdelse av at hjertet slår og blodet flyter. Eller at vi våkner i samme kropp i dette livet etter å ha gått i dyp søvn om natten. Det er en intelligens og orden som får ting til å skje i verden. Ingen mennesker har kontroll på dette. Isvara er summen av all kunnskap i Universet og resultater i verden (dharmafelt). Og Dharmafeltet er påvirket av ulike lover av psykologisk, fysisk og etisk art. Det inkluderer også karmalover. Man har med seg i sin «bagasje» når man blir født tendenser og programmeringer (vasanaer). Jeg vil ofte bruke ordet Det Totale Sinnet med tanke på upersonlig skaper, Isvara og Gud. Hovedgrunnen er at Vedanta er opptatt

av forholdet mellom oss individer og det totale. Det gjør at ordet Det Totale Sinn er greit å forholde seg til når man driver med selvgransking.

Maya blir nevnt og er et annet ord for skapelse eller skapelseskraft og Mithya er også et annet ord for verden vi lever i som er i konstant endring. Men det eneste som egentlig er uforanderlig utifra ikke-dualistisk ståsted er selvet/ bevissthet. Det er vår identitet - hvem vi er- og vi er fullstendig, hel og komplett og mangler ikke noe. Når man forstår, realiserer det og praktiserer/ integrerer det i ens hverdag rimelig solid er man fri (moksha). En viktig nøkkel til frigjøring er å forstå vår rolle som individ og Det Totale Sinnets sin rolle i verden.

Når man ser at media gir oss mye negativitet, elendighet og ondskap i verden gjennom ulike nyhetskanaler så får man ubevisst lyst til å fikse på verden, hjelpe verden, endre på verden og andre mennesker. Men det er jo helt andre krefter som styrer hva som skjer i verden og man bør kanskje mer akseptere at verden og mennesker er slik som de er? Vedanta viser oss at vi gjør det for å opprettholde et fredfullt, modent og klart sinn.

Skapelse – Universets Opprinnelse – Big Bang – Eksistensens Mandala

Tenk på det, hvis du ser på skapelsen, hvor eksisterer den? Har du noen gang egentlig sett en skapelse? Nei, du har bare erfart objektene, som viser seg i deg når som helst og disse objektene er ikke separate fra tankene, som skaper dem. Skapelsen er bare en ide, en tanke. Når den tanken viser seg i deg, forestiller sinnet objektenes helhet ved slutning, men disse objekter er aldri direkte erfart. Alt som er direkte erfart er deg, bevissthet, og objekter.

Det eneste problemet igjen å løse er hvorvidt bevissthet eller materie er primær. Hva kom først? Når vi bruker verden «først» mener vi: Hva står alene? Eksisterer materie forut til bevissthet slik at vi kan fortsatt ha materie uten bevissthet? Nei, du kan ikke separere et objekt fra objektets bevissthet. Med andre ord, objekter er ikke bevisste. De kjenner ikke dem selv eller andre objekter. Isvara forbundet med maya er bevisst (selv om den ikke er en person) og er ikke modifisert av ignoranse/ maya (gunaer, energier). Isvara/ Det Totale Sinnet er bevisst, fordi med mayas tilsynekomst, er det noe for bevissthet til å være bevisst av, med andre ord objekter. Bevissthet er forut til materie på den måten at materie avhenger av bevissthet. Bevissthet står alene. Det er det første prinsippet hvor alt dukker opp fra.

Tilslutt kan du ikke få noe ut av ingenting. Hvis materie avhenger av bevissthet, må den komme fra bevissthet. Virkningen (materie) er bare en tilsynelatende transformasjon av årsaken, bevissthet. Det er faktisk ikke en transformasjon, fordi hvis det var det, ville bevissthet ha mistet dens grenseløse natur når den har blitt transformert til materie. Den ville ha blitt begrenset, bundet av tid og rom. Den materien (subtile og grove objekter) dukker opp i deg, bevissthet, når du tenker på det er din egentlige (ugranskete) erfaring.

Den logiske tilnærmelsen til ikke-dualitet som et middel til å forklare skapelsen, når det er nyttig, bryter sammen (fra personens perspektiv) år det kommer til analysen av universets årsak. Deduksjon vil bare ta deg så langt, fordi det eneste kunnskapsmiddel tilgjengelig for den er sansene (persepsjon og slutning), som uten selvkunnskap er mithya og sitter fast i mithya. Ikke-dualitet, bevissthet, er ikke et kunnskapsobjekt, og kan ikke bli kjent av middelet til vår disposisjon. Den er altfor subtil og kan bare bli kjent gjennom et gyldig kunnskapsmiddel for bevissthet, som er Vedanta, som er i stand til å fjerne ignoransen, som står i veien for forståelse.

Problemene, som moderne vitenskap har i forståelse av universets opprinnelse er et godt eksempel på dette. Den kan resonnerer seg opp til et visst punkt hvor det forstår at det må være et øyeblikk når skapelsen begynte, men den kan ikke fortelle oss hva skjedde på skapelsens punkt eller før det skjedde. Kvantefysikk, den mest avanserte teorien i fysikken til dags dato, kan ikke gå bakenfor Big Bang, det Store Smellet. Grunnen til dette er at ikke-dualitet, eller singularitet, som er hva vitenskapen

kaller ikke-dualitet, er et nivå (det er ingen nivå eller tilstand, men det kan til nød brukes) fra hvor det er ingen informasjon, som en kan resonnerer seg fra. Hvis det er ikke-dualitet, er det ingen objekter. Vitenskapen vil sitte fast på dette punktet til den forstår hva bevissthet er, som den ikke vil gjøre, hvis ikke selvkunnskap fjerner ignoranse for vitenskapsmannen.

Det Totale Sinnet (Isvara) er Varig og Midlertidig

Vedanta lærer: Det Totale Sinnet er ren bevissthet pluss maya. Det er Skaperen. Men når maya viser seg, er rajas og tamas undertrykket, og bevissthet viser seg som ren intelligens, som har fått skjenket blåkopien for skapelsen og alle kreftene som er nødvendig for å bygge den tilsynelatende virkeligheten ifølge blåkopiens spesifikasjoner. Den behandler maya, som en keramiker behandler hans eller hennes ideer av krukken til å skape krukken. Når tamas kommer i forgrunnen, utvikler den materielle verden og når rajas kommer i forgrunnen, viser utallige personer seg.

Personen er bevissthet pluss sattva, rajas og tamas (de tre gunae eller de tre energier). Men tamas og rajas er dominerende og derfor er personen ignorant av dens natur og tar seg selv til å være en av mange. Personen fortryllet av maya, mens Det Totale Sinnet kontrollerer maya (ignoranse). Krishna snakker som Det Totale Sinnet i Bhagavad Gita: «Av min maya villeder jeg alle disse vesenene.»

Student: Hvis Det Totale Sinnet (Isvara) er reflektert bevissthet, hvordan kan det sies å være bevisst, når personen, som også er reflektert bevissthet ikke er bevisst? (Jeg forstår at personen ikke er bevisst).

Vedanta lærer: Dette er vanskelig. Du kan ikke si at bevissthet er bevisst, fordi å si at noe er bevisst har en underforstått betydning av objekt, som er bevisst av. Siden bevissthet er ikke-dualitet, er den ikke bevisst, fordi det er ingen objekter. Det er bare bevissthet. Men når maya opererer, er det noe for den å være bevisst av, med andre ord skapelsen. På dette punktet overgir den tilsynelatende sin status, som bevissthet og blir en bevisst skaper. Fra ren bevissthets ståsted, er Det Totale Sinnet bare maya, et livløst spill (pratibimba) hvor alle skapte objekter viser seg i. Men fra personens ståsted, er Det Totale Sinnet den intelligente arkitekten, skaperen, tilhengeren og ødeleggeren av skapelsen.

En samtale mellom en Vedanta-student og en Ateist om emnet Gud

Ateist: Det irriterer meg at folk bringer opp oppfatningen om at det er en Gud. Hele debatten rundt hvorvidt Gud eksisterer eller ikke er unyttig for meg. Hvorfor tro på Gud?

Vedanta-student: Ja, hvorfor tro på Gud når du kan ha kjennskap til Gud?

Ateist: Fordi det er ingen Gud å ha kjennskap til!

Vedanta-student: Å ha kjennskap til Gud, trenger du Gudskunnskap. Gud gir ingen mening som en tro, fordi ved å si at Gud er en tro erklærer du at Gud kan eller kan ikke eksistere. All tro mangler visshet. Men når folk sier at de ikke tror på gud er det vanligvis den bibelske Gud de refererer til. Med andre ord sier de at de ikke tror på en stor pappa, som sender mennesker til himmelen eller helvete avhengig av hvor mange Vår Fader de har lest opp. Og Gud er ganske upopulær i disse dager med tanke på all den volden, forvirringen og korrupsjonen han har inspirert så lenge. For å forstå Gud for vestlige som oss, trenger du å nullstille deg og starte fra begynnelsen av.

Ateist: Hvorfor burde jeg bry meg om det?

Vedanta-student: Fordi til tross for all den religiøse bagasjen, er virkelig det å forstå Gud noe om å forstå verdenen. Når du forstår Gud, forstår du alt er på den måten det er og det kunne ikke bli annerledes. Gud er ikke bare et godnatteventyr for å trøste deg når livet ikke gir deg hva du ønsker.

Gud er en del av denne likningen, men det er tøft å formulere hvem du er og hva verdenen er uten å ha kjennskap til Gud. La meg prøve å definere det på den måten det gir mening til ditt intellektet, som eksisterer i den moderne verdenen i dag.

Ateist: Overrask meg.

Vedanta-student: Hva er det som har bragt deg inn i denne verdenen? Og ikke fortell meg at det var din mor, fordi din mor har ingen anelse hvordan en skaper et menneske biologisk! Hva er det nå som sirkulerer i ditt blod, som gjør at du er sulten, og som setter tanker i hodet ditt? Hva er det som får alt til å vokse: gress, blomstene, trærne og håret på ditt hode?

Ateist: Hm. Naturen?

Vedanta-student: Ok for nå, si at naturen er virkningen og Gud er årsaken. Gud er ansvarlig for alle objekter inkludert deg og meg. Kort fortalt, Gud er alt. Som en edderkopp som spinner sitt eget nett, er Gud intelligensen, energien og materialet bak all skapelse.

Ateist: Høres mer ut som en stor pappa for meg.

Vedanta-student: Men Gud er ikke en gammel skjeggete mann, som deler ut belønninger og straff. Gud er til og med ikke en person med menneskelige kvaliteter. Gud er et prinsipp, som gravitasjon. Med andre ord, Gud er upersonlig. Gud har bare ansvaret for belønninger og straff så langt hvorvidt eller ikke du følger dharma.

Ateist: Og hvordan definerer du dharma?

Vedanta-student: Dharma er lovene som styrer vår erfaring. Nemlig, de fysiske, psykologiske og moralske lover. Fysiske lover eksisterer slik at ild alltid er varm og sukker alltid er søt. Psykologiske lover eksisterer slik at spesifikke situasjoner, som å bli elsket, gjør at sinnet blir fredfullt; mens andre, som å erfare vold, gjør en opprørt. Moralske lover eksisterer slik at det å lyve, stjele eller skade andre føles galt; og være hjelpsom, munter eller vise medfølelse føles riktig. Når vi alle forstår intuitivt at det er universelle lover, forstår egentlig veldig få mennesker at for å leve et relativt fredfullt liv, trenger du å følge dem! Dharma handler om disse tingene: Respektene naturen, pass på dine tanker og ikke vær en drittsekk.

Ateist: Og karma?

Vedanta-student: Godt spørsmål. Karma viser hvorvidt eller ikke naturen, Gud, som for øyeblikket er på din side eller ikke. Det er som dette. Å gå imot dharma og naturen vil gå imot din natur, rakke ned på deg og få deg til å føle smerten. Å følge dharma vil være for det meste grei skuring. Derfor er det godt å ha kjennskap til Gud, fordi uten Gudskunnskap er du et skip uten formål. Tilslutt, Gud overvåker deg ikke. Gud deler ut karma, resultatene av dine handlinger. Og igjen, det er bare upersonlig. Lovene er bygget inn i systemet.

Ateist: Hva er systemet?

Vedanta-student: Erfaringsfeltet, Den Kosmiske Ordenen.

Ateist: Ok, om vi holder på at Gud eller naturen eksisterer og at skapelsen er styrt av lover, hva skapte da Gud?

Vedanta-student: Ok, se om du kan følge denne logikken. Gjennom en empirisk prosess kan vi vise at kilden av alt er ufødt, uforanderlig, grenseløs, ikke-dualitets bevissthet. Med andre ord er vi i stand til å vise at alt løser seg inn i bevissthet.

Ateist: Kan du utdype det mer for meg?

Vedanta-student: For nå, la oss anta at alle erfaringer er ikke-dualitet, fordi uten ikke-dualitet vil det ikke stemme, på tross av hva vitenskap sier. Ifølge vitenskap er universet tilfeldig, og dens opprinnelse var en eksplosjon, som kun ut av ingenting, og bevissthet utviklet seg fra noe død materie. Selv for mange vitenskapsmenn er dette temmelig søkt. Fra en persons ståsted, om vi fjerner kropp-sinn sanser komplekset, hvert lem, hver del som du kaller meg og du har bare bevissthet, essensen av hvem du er. Jeg trenger ikke å spørre deg om du er bevisst, fordi det er åpenbart. Fra Guds ståsted, ta bort alle Guds ting, alt i universet og du har også bare bevissthet. Vi sier at universet, Gud er bevisst. Universet er ikke tilfeldig, fordi hvis det var ville ikke vitenskapsmenn være i stand til for eksempel å gjøre utregninger. Det er bare på grunn av konsekvente naturlige lover og mønstre at vi er i stand til å navigere verdenen i det hele tatt.

Du kan konkludere med intelligensen bak all skapelse. Alt som er her er bare kunnskap som er blitt manifestert. Hvordan kan du få et høyt eiketree fra en liten eikenøtt? Derfor sier vi at universet er intelligent.

Ateist: Mener du intelligent laget?

Vedanta-student: Det stemmer. Det er et område vi egentlig er enig med Bibelen. Vi har nå lært at Gud er en billedlig entitet, et navn for bevissthet pluss forskjellige krefter inkludert kunnskap, energi og materie til å lage ting. Vi kaller disse kreftene, maya. Da er vi i stand til å erklære: Bevissthet + maya = Gud. Ok, da har vi definert Gud. Men hva med en person? Bevissthet + kropp-sinn-sanser komplekset = person.

Interessant at både Gud og personen har bevissthet. Forstår du? Alt løser seg tilbake i bevissthet, selv Gud og Guds ting. Essensen av universet er ikke mørk materie, det er ren, uten attributter, ikke-dualitets bevissthet. Er du med så langt?

Ateist: Jeg tror det. Foreslår du at vi er det samme som Gud?

Vedanta-student: Ja og nei. Vi deler den samme essensen, som Gud, som med alle leire er krukken laget av leire, men vi kan åpenbart ikke utfolde Gud sine krefter og vi er ikke allestedsnærværende. Vi er Gud fra det perspektivet at vi er et produkt av Gud og det faktumet at vi deler samme essens, bevissthet, men det er så langt det går. Men la oss ikke redusere faktumet at vi deler den samme kilden, det er ganske kult. Det hjelper også å minne oss på at alt er blitt gitt til oss, inkludert denne kroppen, sinnet og intellektet.

Men tilbake til ditt spørsmål: Hva skapte Gud? Hvor det blir vanskelig er når vi ser på alt av Gud sine ting. Vi sier at Guds skapelse er begynnelseløs. Guds skapelse er begynnelseløs, fordi det eksisterer i bevissthet og bevissthet, sier vi er årsaksløs årsak. Bevissthet bare er. Den er hva som aldri har vært født og dør aldri. Bevissthet har ingen begrensninger, fordi hvis den hadde det, ville den ikke være hel, fullstendig, uforanderlig eller ikke-dualitet. Vi sier bevissthet er virkelig og alle objekter, inkludert tanker er bare tilsynelatende virkelig. Forresten er virkelig definert som det som alltid er tilstedeværende og endrer seg aldri. Objekter, og det inkluderer tanker og følelser, er alltid i endring og upålitelig. Alle objekter er også laget av andre objekter, ulikt bevissthet som er det hele, fullstendig og uavhengig av deler. Nå kommer den vanskelige delen: Fordi alle objekter bare er tilsynelatende

virkelig, som betyr at de endrer seg alltid til noe annet, er de begynnelsesløs, fordi noe som ikke er virkelig kan aldri bli født.

Ateist: Du får hodet mitt til å eksplodere! Objekter eksisterer ikke?

Vedanta-student: Objekter eksisterer fordi de er erfart, men de er ikke virkelig. Det er som med historien om karen, som tror at et kveilet tau er en slange. I øyeblikket av hans mistolkning, er tauet slangen. Slangen blir til tau igjen når feilen er korrigert. Slangen eksisterer, men er ikke virkelig. Objekter eksisterer fordi vi erfarer dem slik, men når vi undersøker nærmere stryker de på testen. De er flyktige, forbigående, noe et øyeblikk og noe annet i det neste.

Ateist: Så, hva er da objekter?

Vedanta-student: Når man ser på det nærmere, er det midlertidig samling av mindre deler, men de er virkelig bare tanker. Alle objekter eksisterer som tanker. Vi sanser egentlig ikke objekter, bare deres eiendeler, farge, form, struktur, smak, lukt osv. Fra de forskjellige sansepåvirkninger, tar sinnet automatisk eiendommene, samler dem og anvender et navn og form slik at våt og gjennomiktig blir vann og gult, varm og sprakende blir ild.

Ateist: Så vi lever i et tankeunivers?

Vedanta-student: Korrekt. Det er litt av en ikke-dualitetsvisjon!

Ateist: Hm. Ok. Men du har fortsatt ikke svart på mitt spørsmål.

Vedanta-student: Det stemmer. Hvor kommer Gud fra? La oss se. På grunn av at bevissthet aldri er født og dør aldri, er bevissthet evig; og på grunn av at bevissthet er evig, er også Gud det. Husk at essensen av Gud bare er bevissthet, og på grunn av at bevissthet er begynnelsesløs og Gud sine ting eksisterer inni bevissthet, er Gud begynnelsesløs. Siden Gud ikke har noe begynnelse, er ikke Gud født. Gud bare er. Men det er et problem. Gud er ikke virkelig.

Ateist: Hva? Vent, det tok deg 15 minutter å argumentere din sak for Gud og nå forteller du meg at Gud ikke er virkelig? Jeg antar at det beviser mitt poeng.

Vedanta-student: Og det er?

Ateist: Det er ikke noen Gud.

Vedanta-student: Husk hva jeg har sagt at vår definisjon er at bare bevissthet er virkelig. Gud eksisterer bare på grunn av bevissthet. Gud er avhengig av bevissthet og er bare tilsynelatende virkelig, som med alle Guds ting. Likevel, erfarer vi fortsatt Guds skapelse. Slik at du ikke kan avskrive Gud. Du er i dette drømmelandskapet hvorvidt du liker det eller ikke. Alt du har blitt gitt til deg, selv om det ikke er virkelig av vår definisjon. Gud skal ikke avvises. Gud skal bli kjent.

Ateist: Men hvordan er Gud i stand til å skape noe og det viktigste hvorfor vil den det?

Vedanta-student: Jeg vet ikke, kanskje Gud kjedet seg? Eller fordi Gud ville vite om seg selv slik at den skapte bevisste vesener med sanser, som tillater Gud til å se, lukte, smake, berøre og høre dens skapelse? Det er et mysterium hvorfor noe eksisterer i det hele tatt.

Dypere du dykker inn i skapelsen, dess mer merkelig blir det. Når en åpner en dør dukker det opp en

annen dør og så en annen, endeløs dørspiraler som en skal åpne. Eller du kan se på det som et puslespill utfoldet inni et annet puslespill hvor makrokosmos speiler seg og motsatt. Det er som å se havet i en vandrdåpe og hele det.

Ateist: Begrunn svaret.

Vedanta-student: Guds ting er bare mønstre, mønstre overalt, og Gud er veldig nøysom. Se på naturens fraktaler for eksempel. Dine blodårer under huden viser seg som blodårene i et blad, som ser ut som grener av et tre, som viser seg i en elvelaget blodåre funnet på planetens overflate. Naturen er bestemt sett av lover og mønstre anvendt om og om igjen. Fra noen få til vi får mange, som fra alle de bokstavene av alfabetet til vi er i stand til sammenkomster av tusener av ord, artikler og bøker. Hva tenker du om Gud hittil?

Ateist: Til meg høres det ut som du forklarer naturen, men på en måte at det antyder at det er en bevissthet og intelligens bak den.

Vedanta-student: Ja, Gud handler ikke om skyld, frykt og å spørre om en ny HD-Fjernsyn. Gud har med å tilbe, ikke fordi vi skal frykte Gud, men fordi vi vet at vi ikke har ikke kontrollen.

Ateist: Kontroll over hva?

Vedanta-student: Dette, resultatene. Med en gang du kjenner til Gud og hvordan Guds erfaringsfelt virker, gir du slipp. Du har ikke noe valg. Det er fullstendig aksept og med den aksept, en stor lettelse for å være ærlig.

Ateist: Men jeg har fri vilje, og jeg trenger ikke å forhandle med Gud.

Vedanta-student: Selv om du kunne er Gud sine lover ikke-forhandlingsbare, og fra ditt ståsted har du fri vilje og en viss grad av kontroll, men å se den ut ifra den store sammenhengen er du fullstendig avhengig av Gud. Ingen handling tar plass uten velsignelser av alt annet. Det bør være åpenbart at det er et nettverk av konstant støtte, som opererer her. Amerikanere spesielt, er stolt over selvstendighet, mens det er bare en stor vits, noe forfattere romantiserer om den gamle Vesten. Du gjorde ikke noe for å komme der du er.

Ateist: Vent et øyeblikk.

Vedanta-student: Alt har blitt gitt til deg, dine foreldre, ditt husly, din utdanning, dine klær, din mat, din partner, din underholdning. Ser du ikke de uendelige handlingene som måtte finne sted slik at du kunne være her for å snakke med meg nå? Det er en gammel Zen munk, som likte å si at han kan se hele universet i et enkelt papirark, og han har rett. Se på alt som har skjedd for at selv et papirark skal manifesteres, solen, vannet, treet, tømmeret, motorsagen, lastebilen, fabrikken, salgspersonen, forhandleren og så videre. Papiret manifesterte ikke av seg selv og det gjorde heller ikke du eller andre, som du trodde du hadde kontroll over. Din sansekontroll er bare en illusjon, alle resultater fra erfaringsfeltet. Ser du hvordan det fungerer? Ingen handling skjer uten velsignelser av alle ting i feltet. Selv ikke din egenskap til å ta avgjørelser. Hvor mye kontroll har du selv over dine egne tanker?!

Ateist: Hm. Ok. Men hvis Gud eksisterer og er så vidunderlig, hvorfor all ondskapen og blodsutgytelser i verdenen? Hvorfor ville noen tilbe en slik sadist?

Vedanta-student: Gud skaper ikke verdensproblemer, det er ignoransen av Gud som gjør det. Mennesker handler ut av frykt og begjær og skaper lidelser. Ta bort ignoranse og alt er fullstendig

greit. Dessuten, i denne dualitetsverdenen eksisterer ingenting uten dens motsetning. Du kan ikke ha varme uten kulde, søtt uten bitter, eller vakkert uten stygt. Hva ville du skulle være vakkert til å sammenlikne med hvis alt var vakkert?

Ateist: Du har et svar for alt, har du ikke det? Kanskje er det bare en annen omfattende historie oppfunnet av en gammel yogi, som lever i en hule.

Vedanta-student: Det er ingen vinnere. Vi svømmer alle i samme akvarium. Jeg nevner, som alle andre hva vi intuitivt kjenner til. Vi er kanskje ikke i stand til å sette fingeren på det, slik at vi kommer opp med alle slags navn for den, Gud, Isvara, Allah, Jehovah, Han, Henne, Naturen eller hva du vil kalle det for, det spiller ingen rolle. Det er upersonlig, som med været. Men kanskje du finner ut at det er til nytte å ha Gudskunnskap. Det hjelper å redusere ignoranse, årsaken til lidelse og den fremmer sunne vaner som takknemlighet og det å gi slipp, to av denne verdens beste medisiner for redusere stress. Du og jeg kan argumentere hele dagen og natten hvorvidt Gud eksisterer eller ikke, men en ting du ikke kan nekte er denne erfaring. Du kan ikke nekte for at hva du er vitne til samtidig er blitt skapt, vedlikeholdt og resirkulert av en kraft større enn deg. Dette kan du ikke benekte, min venn. Kall det naturen om du vil. Jeg holder meg til Gud.

Big Bang – Det Store Smellet - Materie

Student: Spørsmålet som gjenstår er hvor kom all energien fra? Det åpenbare svaret, Big Bang Det Store Smellet. Nytt problem: Hvordan skjedde Big Bang, siden den er en hendelse i tid?

Vedanta lærer: Hva som blir kalt for energi er egentlig bevissthet som tilsynelatende beveger seg. Den ser ut til å bevege seg (som partikler eller bølger), fordi den er blitt observert gjennom et instrument, som er i tid, sinnet/ sansene. Den «kommer fra», eller er skapt, av sinnet som er ignorant av bevissthetens natur. For å formulere det annerledes, bevissthet fortryllet av maya identifiserer seg med sinnet/ intellektet, som er i tid, og den produserer tilsynekomster av bevegelse.

Dette er drishti-srithi vada, Den er der, fordi jeg er her. Når sinnet er koblet ut, men den sover ikke (samadhi), stopper bevegelsen og når den er gjenaktivert så begynner bevegelsen. Sinnet/ intellektet er en upadhi, en betingelse, eller begrenset tilbehør. Du ser på klart vann i et blått glass og det ser ut til å være blått. Tid er relativt til sinnet. Det er bare et konsept. Når du ser fra bevissthetens ståsted eksisterer ikke tid. Uten tid kan du ikke ha skapelse.

For å repetere, problemet med forholdet materie til bevissthet avhenger av definisjonen av materie. Er materie livløs eller er den bevisst? Hvis den er bevisst, hvorfor ha to forskjellige ord? Materie er livløs. Den er ikke i stand til kunnskap. Den eksisterer (sat), men den vet ikke at den eksisterer (chit). Hvordan kan bevissthet utvikle seg ut av materie? Den vitenskapelige materialistiske evolusjonsideen er ulogisk fra dette ståstedet. Hvis det var en «Big Bang», måtte noe eller noen (Gud) stå for Smellet. Materie er ikke i stand til det, fordi den er livløs. Atombomben er bare farlig når et bevisst vesen trykker på bryteren.

Det er mulig for materie å utvikle seg tilsynelatende ut av bevissthet, hvis vi bringer ignoranse i likningen. Bevissthet er grenseløs. Det betyr at den har alle krefter. Hvis den ikke hadde kraften til å glemme hva den var ville den ikke være grenseløs. Ignoranse imidlertid er ikke grenseløs, som betyr at den slutter når kunnskap gryr. Når en gjennom enten en tilfeldig åpenbaring eller gjennom yoga-praksisen (chitta vritti nirodha) eller gjennom Vedantamiddel, opererer ikke sinnet som enslig kunnskapsmiddel, men den sover ikke, det er tydelig at det ikke er noe skapelse i seg selv, det er bare en sinnsprojeksjon.

Når du starter i maya og tar verden for å være virkelig og du følger sporene tilbake til begynnelsen kan

du ikke løse forholdet mellom bevissthet og materie, fordi den ene som gjør granskningen, intellektet, er i maya. Dette gjør at den er begrenset i kunnskap (avidya). Slik at den ikke kan forstå ens egen årsak, som er grenseløs bevissthet. En lyspære skinner, men den opplyser ikke elektrisiteten, som er transformert inn i lyset av pæren. Når ignoranse er fjernet, intellektet, som egentlig er bevissthet hele tiden, kan se klart at det ikke er noe virkelig skapelse. Det er mithya, den tilsynelatende skapelse eller objektenes verden.

Hiranyagarbha – Det Gyldne Egget av Skapelsen

Hiranyagarbha på sanskrit betyr Det Gyldne Egget av Skapelsen og det står om dette blant annet i Rig Veda. Hiranyagarbha betyr også Makrokosmisk Sinn eller Subtil Kropp.

Makrokosmisk subtil kropp (hiranyagarbha) er totalsummen av alle subtilkropper. Subtil Kropp gjelder ego, sinn og intellekt. Det er også kalt for drømmetilstand, fordi det inneholder inntrykkene av den våknetilstanden og er derfor kjent som et oppløsende sted for det grove materielle universet.

Avhengig av teksten, er den noen ganger likestilt med Isvara eller den Makrokosmiske Kausal Kroppen. Den Makrokosmiske Kroppen blir presentert da som den umanifesterte virkeligheten av total ignoranse og hiranyagarbha er presentert som den subtile virkelighet av arketypeformer eller frøideer for manifestasjonen, hva vi kaller Det Totale Sinnets vasanaer eller blåkopier for manifestasjonen. I denne betydningen er hiranyagarbha, Det Totale Sinn og er derfor kilden av Det Totale Sinnets skapelse.

I det mikrokosmiske aspektet er tajiasa, som nevnt. Det er den subtile kroppen av den tilsynelatende individet, som spirer alle liker og misliker, som former individets grunnleggende verdier. Disse verdier farger individets tolkning av Det Totale Sinnets skapelse og deretter skaper tolkningen hans/hennes erfaring. Denne projiserte tolkningen er referert til, som individets skapelse.

Uansett, hiranyagarbha er den subtile virkeligheten av ideer ut av hvor manifesteringen av de materielle formene, som inneholder det manifesterte universet.

Hele skapelsen er bare en tidløs projeksjon av den lysende bevissthetsskjermen, som et hologram. Når selvkunnskap skjer, kollapser den som en virkelighet og forblir som et speilbilde, som tilsynelatende endrer seg.

Prakriti – Den Subtile Årsaken av Materie og Energi

Materie har tre sider- sattva, rajas og tamas. Fordi de er bygget inni Prakriti.

Potensialet til alle former, alle tanker, vasanaer og så videre holdes i frøtilstand i den makrokosmiske kausalkroppen. Prakriti er også den subtile årsaken av materie og energi. Derfor er prakriti materie i form av frø. Den ser bevisst ut fordi den låner sitt lys fra bevissthet. Verden og alle utvendige objekter, enten grovmaterie eller subtil materie, er komprimert av prakriti. Prakriti har tre kvaliteter. De tre gunane som reflekterer selv og ser ut til å skjule det, men skjuler det egentlig ikke fordi ingenting kan skjule det.

Ren makrokosmisk sattvisk prakriti er som et lyst og klart vindu kapabel til å reflektere bevissthet (pratibimba chaitanya). Makrokosmisk sattva er blåkopien (planen) til alle former, hele skapelsen, evige sannheter, krefter, lover, jivaer, karma, tre gunae og 5 elementer (rom, jord, luft, vann, ild). Den vet alt. Den er ikke blandet med rajas og tamas, det er ren kunnskap. Det er bevissthet som viser seg som den som har kjennskap. Det er et objekt kjent av bevissthet og inneholder alle objekter, inkludert energi og rom. Når rajas og tamas oppstår og ren sattva er forurenset, så blir vinduet smadret til utallige småbiter. Maya blir avidya (ignoranse), mange sider, mangfoldig, skaper alle objekter til levende og livløse, inneholder essensen av bevissthet, bevissthet preget av rajas og tamas.

Maya produserer alle substanser ut av tamas, eksistenssiden av bevissthet. Hvis Maya skapte alle substanser ut av sattva så ville alle steiner tenke og snakke. Rajas handler på objektene ifølge deres blåkopi, skaper tilsynelatende bevegelse og endring, individualitet og separasjon.

De 5 elementene er sett på som livløs. Men vi ser at de er i konstant endring, som beviser at de ikke egentlig er virkelig, men viser seg tilsynelatende som. Vedanta lærer om verden at alle deres objekter inkludert individer kan bli endret på. Men selvet alene er virkelig fordi selvet er uforanderlig.

Nøkkelen her er at prakriti, i forhold til Mayadrømmen, utvikler seg gradvis. Vedanta aksepterer midlertidig dette synet, men nekter også det når undervisningen utvikler seg. Maya er egentlig bevissthet, og den utvikler seg egentlig ikke, men det ser ut til at den gjør det. Hvis vi aksepterer det faktumet at materie ikke i seg selv kan endres, fordi den er livløs, og må derfor bli endret på, da blir spørsmålet hva endrer den? Det ser ut til å bare være to valg: selvet, som sitt lys reflekterer gjennom intellektet (buddhi) via tanker eller de tre gunaene.

Gunaene er imidlertid et annet navn for Maya. Så den andre muligheten er at Skaper opererer gjennom Maya og bruker Mayas projeksjonskraft (rajas) til å skape tilsynelatende bevegelse og endring på pratibasika satyam (jiva sristi, individ skapelse og tolkning av skapelse) nivå. All tilsynelatende materie kan bli endret enten eksternt eller internt på dette nivået. Verken Det Totale Sinnet eller Maya eksisterer på pratibasika satyam nivå av den absolutte virkeligheten. Derfor kan ikke selvet verken endres eller bli endret på.

Den makrokosmiske kausalkroppen er et annet navn for Isvara, som nevnt eller Gud/ Universet/ Det Totale Sinnet. Den tekniske undervisningen på Isvara/ Prakriti/ Maya, eller kausalkroppen, er komplekst fordi alle terminologier er synonyme, men det er også subtile forskjeller mellom alle disse. Isvara er ren bevissthet, som håndterer Maya og er to ting: bevissthet og materie, prakriti. Derfor er Det Totale Sinnet bevisst og som standard får den til å se Maya (materie) ut til å være bevisst, noe den ikke er. Men når vi undersøker materie, finner vi ut at det er også bevissthet, selv om bevissthet ikke er materie. Det Totale Sinnet i rollen som Skaperen, skaper, vedlikeholder og ødelegger alt. Derfor er dyp søvn synonymt med den kausale kroppen og med ren tamas: materie, eller ren ignoranse. Disse er subtile poeng, men viktige for å forstå forskjellen.

Sammendrag - Isvara/ Det Totale Sinnet, Maya og Prakriti er det samme, men er likevel forskjellig

Student: Du nevnte at når maya viser seg, dukker prakriti eller naturen. Er prakriti i maya eller er prakriti det samme som Maya? Noen tekster jeg har sett bruker terminologien og tas for å være den samme.

Vedanta lærer: Først er det ren bevissthet. For det andre dukker maya opp og bevissthet pluss maya er kalt for Isvara/ Det Totale Sinnet i rollen som Skaper, og tilslutt dukker materie opp. Maya kommer først; Prakriti er naturen eller substansen, subtile og grov materie og eksisterer ikke uten maya. Det er ikke noe vits i å snakke om forskjellen mellom dem, fordi prakriti betyr ikke noe uten maya. De er det samme, men de er det ikke.

Eleven: Og er prakriti uavhengig av Det Totale Sinnet? Eksisterer Prakriti uavhengig av Det Totale Sinnet?

Vedanta lærer: Nei, hvordan er det mulig? Hvordan kan det være en skapelse uten bevissthet pluss maya, Skaperen?

Isvara forbundet med maya er uavhengig av prakriti fordi Isvara/ Det Totale Sinnet er trigunatita bakenfor gunaer. Prakriti avhenger av Isvara, og ikke den andre veien. Isvara som ren bevissthet

forårsaker skapelsen, men er alltid fri av skapelsen. Disse terminologier er alle synonymer, men de er litt forskjellige. Det Totale Sinnet er bevissthet forbundet med maya i Skaperens rolle, maya er hva som villeder bevissthet i å identifisere med objekter. Prakriti er substansen, skapelsen. Derfor er maya og Det Totale Sinnet også forskjellig, men det samme.

Elev: Du sier at prakriti som natur eller materie er skapelsen, resultatet av Isvara/ Det Totale Sinnet?

Vedanta lærer: Ja, Skapelsen viser seg når maya dukker opp og bevissthet forbundet med maya antar rollen, som Skaperen (Isvara/ Det Totale Sinnet).

To Skapelsesteorier

Begge skapelsesteoriene er akseptert av Vedanta:

- 1) Evolusjon
- 2) Spontan eller umiddelbar skapelse.

Hvordan du ser på dem avhenger av ditt perspektiv og selvkunnskap. Direkte eller indirekte kunnskap? Hvis du ser på Skapelsen, som selvet, er den spontan og umiddelbar, eller du kan si at det er ingen skapelse, bare deg (bevissthet/ selv). Hvis du ser det som et individ, utvikler skapelsen seg (evolusjon). Selvet utvikler seg ikke, og det gjør heller ikke Det Totale Sinnet.

I Maya, den tilsynelatende virkeligheten, eller Skapelsen, er det to krefter: kunnskap og ignoranse. Ignoranse skaper deltakelse, hvor selvet tilsynelatende er identifisert med materie eller objekter, tilsynelatende fortryllet av ignoranse. Kunnskap skaper evolusjon, forsøket av bevissthet til å frigjøre seg fra materie (med andre ord identifisering med objekter eller ignoranse).

Det Totale Sinnet, ren sattva opererende Maya, utvikler seg ikke og er ikke forurenset eller påvirket av rajas og tamas. Som ren sattva, er Det Totale Sinnet årsaken av Maya, og ikke dens virkninger. Dette er den forvirrende delen, fordi Det Totale Sinnet viser seg også som et individ, eller subtil kropp, og på den måten er den også virkningen av Maya. Derfor utvikler og involverer det begge. Maya sine virkninger blir kalt for mithya, med andre ord det som gjør den tilsynelatende virkeligheten til å se ut for å være virkelig. Det Totale Sinnet er ikke virkningen av ignoranse: den bare viser seg som en tilsynelatende virkning i en forskjellig form.

Prakriti har en tredobbel kraft: jnana-shakti, kraften til å vite, som inkluderer minne: icha-shakti, kraften til vilje, inkludert begjær/ ønske, tvil, følelser: og kriya-shakti, kraften til å handle, inkludert ferdigheter, kreativitet, kraft osv.

Prakriti er grunnleggende maya (de tre gunaer). Det er materiespeil, som er bevissthet pluss materie. Prakriti utvikler seg, men bevissthet gjør ikke det. I dens originale tilstand er prakriti bare ren, reflekterende, lysende materie.

Vedantateksten Panchadasi - utdrag

Før skapelse hviler prakriti (natur) i formen av tre tydelige og forskjellige energier (gunaer) som vil transformere inn i det subtile (ego, sinn og intellekt) og grove objekter, som utgjør skapelsen. Bevissthet i forbindelse med ren sattva (sumava) prinsippet som har kjennskap, som er ansvarlig for den intelligente designet av skapelsen blir kalt for Isvara, Skaperen eller Kausalkroppen. På dette stadiet har ikke rajas (aktivitet/ handling) og tamas (ignoranse) manifestert seg. Når de er manifestert, viser Det Totale Sinnet seg som Subtil Kroppen. Bevissthet pluss Subtil Kroppen blir kalt for et individ (jiva) eller sjel. Som Det Totale Sinnet, bevissthet, som er uskapt, blir ansvarlig for alle objekter som viser seg i den. Objekter er erfaringsbaserte former som viser seg i bevissthet. Det Totale Sinnet/ Maya har kraften til å skjule (avarana) og projisere (vikshepa). Den projiserer de tre gunaene

og de fem elementene samtidig.

Fra bevissthetens ståsted er det ingen skapelse. Fra Individets ståsted er Det Totale Sinnet Skaperen og den som regulerer skapelsen, med andre ord objektene viser seg i bevissthet.

Maya refererer til Isvara sin kraft for å villed alle individer, sansende vesener. Både Maya og avidya (ignoranse) har ingen begynnelse, men begge slutter. Ignoranse slutter aldri å komme tilbake når Individet oppnår selvkunnskap. Maya sover i bevissthet når skapelsen har kommet til veis ende og viser seg igjen etter milliarder av år. Den er evig.

31. Det er to typer objekter, materielle og mentale. Den materielle verden er skapt av Det Totale Sinnet, og den mentale verden er skapt av Individet, på grunn av dens skjulte ønske for nytelse.

Kommentar: Individet ønsker å nyte fordi den tror den er ufullstendig, på grunn av ignoransekraften. Den lever i sin egen innvendig væren.

32. Individets mentale skapelse forårsaker bindinger, fordi når mentale objekter er tilstede, er nytelse og smerte tilstede, men når de ikke er tilstede så er verken nytelse og smerte der.

Kommentar: Ifølge ens programmeringer, projiserer en nytelse eller smerte på objekter. Erfaringen av alkohol forårsaker kvalme i en person og glede i en annen.

Meningen bak årsak-virkning undervisningen – Mandukya Upanishad og Gaudapadas Karika

Skapelsesundervisningen er forvirrende og ekstremt subtilt. Hovedmeningen bak årsak-virkning undervisningen (som med alle andre prakriyas – undervisninger adoptert av Upanishadene) er ikke å få deg til å tro på kausaliteten eller Skapelsen. Det er å avsløre Selvets sannhet om å være attributfri, grenseløs, udelelig, begynnelsesløs og uendelig bevissthet; og at Skapelsen er verken virkelig eller uvirkelig, men er avhengig av deg, bevissthet.

Derfor siden Selvet ikke gjennomgår noen endringer i det hele tatt, er karana karya prakriya (årsak-og-virkning bevis) ment å utfolde faktumet at Selvet ikke bare er grenseløs, men du er ikke separat fra det. Undervisningen er et oppsett og at med en gang du har forstått årsak-og-virkning undervisningen, er det neste steget, ikke-opprinnelse undervisningen i Mandukya Karika. Mandukya Karika er det mest avanserte og subtile av alle Vedanta undervisninger, siden den forklarer hvorfor årsak-og-virkningsundervisningen ikke er den hele sannheten.

Mandukya peker også på at Selvet har en underforstått betydning av ikke-Selv. Når du vet at du er Selvet, er det ingen satya (uforanderlig virkelighetsorden) og mithya (foranderlig virkelighetsorden) for deg mer; de er bare konsepter, prinsipper brukt til å undervise deg at du er Selvet og kan bli fjernet. Mithya blir satya, fordi det var satya hele veien. Du ser alt som eksistens (væren), en direkte eksistenserfaring, som din identitet, Selvet.

Parmenides og Mandukya Upanishad

Essensen av Mandukyaundervisningen var veldig kjent en stund før Sokrates og hans tenkere, og til og med en stund før bronsealderen. Det var ikke eksklusivt til India i det hele tatt, siden ideen om ett eller monaden var og er en universell ide. I gresk filosofi var monade betegnelse på det som er enkelt, ikke sammensatt og derfor udelelig. Begrepet ble brukt av Demokrit og Epikur om atomet, Platon om ideen. Giordano Bruno kalte Gud (monas monadum – monadenes monade).

Parmenides kunne ha vært sitert fra Mandukya og argumenterte om væren eller eksistens, som han har fremsatt i boka On Nature, ca. 475 fvt. Det er umulig, hevdet Parmenides og for at noe skulle komme

til live, må det komme enten fra væren/ eksistens, som det allerede eksisterte, eller fra ikke-eksistens, som er umulig, siden ikke-eksistens ikke eksisterer. På samme måte, ingenting kan komme ut av eksistens, for den må komme enten i eksistens, om den fortsatt eksisterer, eller i ikke-eksistens, som er umulig. Men, ulik de indiske rishiene, så tok denne tenkingen aldri av blant grekerne. Mange store tenkere har i løpet av den tiden og etter Parmenides hatet det fordi det hørtes så nihilistisk ut; de kalte tenkingen evig tilbakegang, som når en påstand er betraktet som redusert til meningsløshet, fordi evighet smelter ned identiteter. Når noen entiteter entrer evighet, mister den identiteten som tidligere differensierte den fra andre entiteter. I evighet (uendelighet) er alt det hele.

Påstanden som blir viklet inn i evig tilbakegang er ikke lenger bare seg selv; den har passert bakenfor identitetsloven, og motsetninger som sant og falsk (dualitet) gjelder ikke lenger. Den ødelegger dualitet og med den, også egoets sans av selvet, slik at det selvfølgelig er skremmende for sinn, som ikke er kvalifiserte eller har assimilert sannheten at det er ingenting å oppnå i denne verden. Derfor er det viktig med kvalifikasjoner. Årsak- og virkningsundervisningen er et oppsett fordi, med en gang du har forstått og assimilert at du er Selvet, og Selvet går aldri igjennom endringer, er du da klar for det neste steget, som er ikke-opprinnelse undervisningen (prakriya), den umiddelbare projeksjonsteorien.

Mandukya Karika er den mest avanserte og subtile av alle Vedantaundervisninger, siden den forklarer hvorfor årsaks- og virkningsundervisningen ikke er hele sannheten, men sinnet må være klar for å høre den. Grunnleggende sier den at det er ingen skapelse før Skapelsen viser seg og heller ikke når den trekker seg tilbake; er det Skapelse i det hele tatt? Nei, det er det ikke. For noen mennesker, er det ekstremt deprimerende nyheter, og de kan falle inn i «tomheten».

Hvis sinnet er kvalifisert, svarer Mandukya på det logiske spørsmålet: Hvordan kan sat, bevissthet, være grunnlaget av den materielle Skapelsen hvis det er ikke-dualistisk bevissthet? Den materielle Skapelsen er ikke materiell. Det er en projeksjon forårsaket av Maya, som ikke er det samme eller ikke forskjellig fra sat, eksistens/ bevissthet. Du kan ikke få noe ut av noe som ikke er i stand til modifisering. Sat er ikke årsaken av noe. Hvordan kunne den være det? Hvis den var det, ville det ikke være ikke-dualistisk. Mandukya peker også på at Selvet impliserer eller har underforstått betydning av ikke-Selvet.

Holografisk Projeksjon Er en God Analogi i Vedanta Undervisningen

Hologram eller holografisk projeksjon er brukt som en metafor av ulike lærere i tradisjonell Vedanta-Undervisningen. Emnet hologram, holografisk prinsipp eller holografisk projeksjon har vært et av mine hjertebarn så lenge jeg har vært interessert i vitenskap og kunnskap om skapelse. Jeg vil utdype mer hvorfor holografisk projeksjon er en god metafor og analogi for å beskrive Makrokosmos og vår relasjon til skapelse og hva selve skapelse innebærer i korte trekk.

At universet eller makrokosmos er intelligent skapt har alltid vært en tanke og konsept jeg har støttet. Vedanta utfolder i sin undervisning om skapelse og upersonlig skaper - det totale (makrokosmos) – individ (mikrokosmos) på en meget sofistisert, intelligent og logisk måte. Vi kan bare se effektene eller virkningen av årsaken bak hele universet. Og det foregår slutning eller konklusjoner basert på konsepter. Årsak- og virkningskonseptet er en av flere konsepter om skapelse som Vedanta nevner spesielt i Mandukya Upanishad, som nevnt før. Årsaken er mer subtil enn virkningen og vi kan aldri få håndfast bevis for hva som er sant, men vi kan ha en ide eller konsept om tilnærming. Emnet Gud eller det Totale i forbindelse med skapelse - skaper og universet er også en del av denne pakken.

Vår rolle som individ og forhold til det Totale - Makrokosmos – Årsak (Makrokosmos - det Totale) Virking (Mikrokosmos - individer) er fasinereende emner å reflektere, analysere og granske. Det er et veldig subtilt emne dette og fasinereende også å studere metaforer som blant annet holografisk projeksjon.

Hele skapelsen er bare en tidløs projeksjon på den selvlýsende bevissthetsskjermen som et hologram

Fordi kausalkroppen er mer subtil enn subtil kroppen (ego-sinn-følelser-intellekt), erfarings-

instrumentet, kan det ikke bli kjent direkte. Kunnskapsmiddelet for kausalkroppen er slutning eller konklusjon. Du observerer et slags subtil-kroppsfenomen og du vet at det har en årsak fordi du har ikke en virkning uten årsak. Slutning er et gyldig kunnskapsmiddel.

Kausalkroppen tilhører Makrokosmiske vasanaer (tendenser, vaner, programmeringer). Den blir ikke gjenfødt selv om det ser ut som det, men trekker tilbake subtil kroppen fra den fysiske kroppen når en dør.

Du kan si at kausalkroppen lever videre hvis du ser deg selv som et individ, fordi bare vasanaer som er spesifikk deg følger deg. Men alle dine vasanaer er ikke dine vasanaer i det hele tatt. De var plukket ut av Eksistensfeltet Det Totale (Isvara). Og hele ideen om at individet gjenfødes er også diskutabelt, fordi Det Totale fjerner ditt minne fra dine tidligere liv til å gi deg mer eller mindre blanke ark i denne inkarnasjonen. Individet (jiva), er forskjellig fra det var i forrige liv, fordi de gjenstående ikke-utslitte vasanaer jobbes ut i en forskjellig tid i et forskjellig miljø, som gir en ny personlighet, selv om det er likheter til personligheten i det forrige livet.

Det er en gradvis transformasjon, ikke en radikal. Etter flere inkarnasjoner er det faktisk ingen forbindelse med det originale deg. På en måte er det bare vasanaer som vandrer videre, selv om det er ingen virkelig reise. Det ser tilsynelatende ut som det er en reise siden illusjonen av tiden er lineært. Faktumet er at det er bare selvet, bevissthet, som opplyser kausalkroppen, som kontrollerer subtil kroppen og karma/ vasana gjennom maya-virksomheten (skaper skapelse). Hele skapelsen er bare en tidløs projeksjon på den selvlýsende bevissthetsskjermen som et hologram. Når selvkunnskap skjer, kollapser den som en virkelighet og forblir som et speilbilde, som tilsynelatende endrer seg.

Spørsmål: Så mye grundige detaljer om Skapelsen, makrokosmisk kausal kropp, frøtilstand/ prakriti osv. Ren makrokosmisk sattvisk prakriti er som et lyst, klart speil, i stand til å reflektere bevissthet (pratibimba chaitanya): Rent sinn er som en holografisk projeksjon? Holografisk prinsipp= Eller blir det ikke et hologram helt til rajas (projeksjon) dukker opp?

Svar: Ja, du kan si at det er holografisk på en måte, med unntak av at det har ingen dimensjoner, som Selvet, å være en ren refleksjon av bevissthet. Husk at billedspråket av rent speil er bare et undervisningsverktøy vi bruker. Det hjelper oss til å forstå en veldig subtil undervisning, som Vedanta er:

Makrokosmisk sattva er blåkopien for alle former, som eksisterer evig i Maya, hele Skapelsen: Evige sannheter, krefter, lover, individer, karma, tre gunaer og fem elementer. Den vet alt. Den er ikke blandet med rajas og tamas, den er ren kunnskap. Det er kunnskap som viser seg som den som har kjennskap. Det er et objekt kjent av bevissthet og inneholder alle objekter, inkludert energi og rom. Når rajas og tamas dukker opp og ren sattva er forurenset, knuser speilet i utallige biter. Maya blir ignoranse (avidya), forskjellige, ulike, mange. Den skaper alle objekter bevisst og ubevisst, inneholder essensen av bevissthet preget av rajas og tamas.

Identitet og Språk – Holografisk Projeksjon er en god analogi for den tilsynelatende virkeligheten

Ulike ord er brukt for å forklare emnet virkeligheten slik vi ser og observerer - det som Vedanta kaller for tilsynelatende virkelighet, som alltid er i endring. Mens det som er uforanderlig er definert som virkelig og som har med ufødt, alltid-tilstedeværende, uforanderlig og ikke-dualistisk bevissthet/selv.

Vedantaskriften (sruti) er enig om det faktum at bevissthet eller selv ikke kan beskrives med ord med den konklusjon at det er umulig å oppnå direkte kunnskap ved å bruke ord. Vedantaskriften sier tydelig at bevissthet ikke kan bli beskrevet med ord, men Vedanta kan gi deg direkte kunnskap av underforstått mening av ord og når de er utfoldet gjennom en spesifikk metodikk som er lagt ut av Sampradaya, den store Vedantatradisjonen.

Her er noen ord om hvorvidt det er bra å bruke dem i Vedantaundervisningen som analogi eller ikke:

1. Tanker - Dette ordet beskriver elektriske impulser i hjernen kalt for synapser som ser ut til å produsere tanker, intuisjon, minner og følelser. Alle tanker/ følelser/ minne/ intuisjon oppstår fra gunstige vāsanas, eller dine liker og misliker: De tilhører Isvara Det Totale (Makrokosmos) og ikke til individet. Å rense sinnet betyr å oppnå sattva eller rolig sinnstilstand. Bevissthet er før tanke og er ikke i motsetning til tanke: ikke alle tanker skaper agitasjon i sinnet og tanker er ikke under kontroll av sinnet. De viser seg i sinnet. Tanker, følelser, intuisjon og minne er ikke et problem i seg selv. Identifikasjon med dem er problemet.

2. Drøm - Dette ordet kan refereres til drømmetilstand eller til våken tilstand siden begge har samme grad av tilsynelatende virkelighet. Vi lever i en drøm inni en drøm av det Totale som er et sitat fra en av Upanishadene i Vedaene. Her er en kort oversikt av undervisningen av de tre tilstandene:

Det er bare bevissthet, når maya opererer manifesterer det seg som et individ som er bevissthet identifisert med subtilkroppen. Fellesbetegnelse er jiva individet. Det er tre tilstander eller roller som individet erfarer: Den våkne, drømmende og dypt sovende tilstanden. Disse tre tilstandene er alltid tilstede for individet. Individet er våken, tilstandsidentiteten kan være utadvendt og bare være oppmerksom på objekter utenfor (kalt for Visva). Den kan bli introvert og bare være oppmerksom på tanker og følelser (kalt for taijasa) og den kan bare være lykkosalighet av kausalkroppen (kalt for prajna).

Individ som visva refererer til den våkne entitet tilstand, hvor oppmerksomheten er utadvendt og direkte mot objekter.

Individ som taijasa refererer bare til drømme tilstand hvor jiva er våken eller sover fordi subtilkroppen er snudd innover og observerer tanker og følelser som dukker opp fra kausalkroppen.

Individ som dypt sovende entitet, eller prajna, refererer bare til individet som erfarer udistansert bevissthet eller lykkosalighet (bliss) av kausalkroppen og fravær av objekter.

Levende/klar drømmer eller lucid dreaming som det heter på engelsk skjer når individet er våken eller sover fordi verken den våkne eller den drømmende tilstanden er virkelig. Når dine tanker er fullstendig sattvisk, er du lucid, klar. Du kaller det ikke for klardrøm i våken tilstand fordi dine grove sanser instrumenter opererer og du tror du er våken, mens i drømmen er ikke ytre sanser tilstede. Hvis du i den våkne tilstanden er borte i dine tanker og din oppmerksomhet er snudd innover, bare oppmerksom av dine tanker og følelser, da er du i drømmetilstand.

I drømmetilstand er det handleren som styrer drømmen eller nyter drømmetilstanden. Det er det reflekterte selv, individet, fordi bevissthet er ikke en handler eller en nyter. Men kunnskapen av å styre betyr at bevissthet er tilstede opplyser den drømmende entitet, som gjør at du er bevisst på drømmen.

3. Illusjon - Er ikke et bra ord til å bruke med referanse til den tilsynelatende virkeligheten, fordi det har en underforstått betydning at den ikke eksisterer. Selv om den tilsynelatende virkeligheten ikke er virkelig i det at den ikke alltid er tilstede (som i dyp søvn tilstand) og alltid er i endring, har den en tilsynelatende eksistens fordi du kan erfare den hvorvidt vi snakker om den våknetilstands drømmevirkelighet eller drømmetilstands drømmevirkelighet. Slik at vi bruker terminologien tilsynelatende virkelig istedenfor illusjon siden den er mer presis.

4. Luftspeiling - Dualitet eller materialistisk hypnose (ignoranse) er bare et problem hvis du ikke vet hva det er. All lidelse er forårsaket av identifisering med dualitet som virkelighet. Dualitet er hva Vedanta kaller for en preget overlapping oppå ikke-dualitet. Den viser seg som virkelig, men er ikke virkelig. Når du vet dette kan du nyte dualitet for hva det er uten å være villedet av den.

Ordet luftspeiling er en veldig god analogi for den pregete overlapping av dualitet oppå ikke-dualitet, fordi når du vet at en luftspeiling er en luftspeiling vil du ikke prøve å drikke vannet. Men du vil se luftspeilet. Dette er hvordan dualitet viser seg som når all samsara (identifiseringen med dualitet) har blitt fjernet fra sinnet i selvkunnskap. En preget overlapping er slangen og tauet: med en gang du

vet hva tauet er og ikke slangen vil du ikke se slangen igjen.

5. Holografisk projeksjon - Dette er en god analogi for den tilsynelatende virkeligheten, eller maya, en holografisk projeksjon; bildet endrer seg når posisjonen og orienteringen av synet på systemet endrer seg (som tolkningen av vasanaer skaper individets tilsynelatende virkelighet) på eksakt samme måte, som hvis et objekt var tilstede, på denne måten lager bildet som viser seg som tredimensjonal. Dette er eksakt hvordan maya fungerer: det er bare et lysknepp, som er reflektert bevissthet.

Holografisk projeksjon (eller maya) i seg selv er ikke et bilde; det består av en tilsynelatende tilfeldig struktur av forskjellige volum, tetthet eller kontur. Hvis du tar vekk projeksjonen, vil enhver del reflektere helheten. Dette er en god beskrivelse av Isvara (Det Totale/ Upersonlig Makrokosmisk Skaper eller Skapelse.)

Hva skaper projeksjon?

Det er som å se en film: Det ser ut til at den er der, men vi vet at det bare er tilsynelatende. Maya er en slags lurendreier, som får det umulige til å være mulig: Dualitet virker å være så overbevisende! Skapelsen kommer ned til vår sansemessig persepsjon, som vi vet er begrenset, som det er i «mithya» (verden av objekter - dualitet). Du kan ikke favne dualitet inn dualitet, men bare ved å steppe ut av Maya, som Selvet.

Poenget er, hvem erfarer? I Mandukyakommentarene: Erfaring er et annet navn for bevissthet», og det forutsetter at granskeren har utviklet seg bakenfor årsak-og-virkning-undervisningen og forstår ikke-opprinnelse undervisningen. Det er et ganske stort sprang, selv om det ser ut på overflaten at det ikke er store forskjeller mellom disse to undervisningene (årsak-og-virkning-undervisningen og ikke-opprinnelse undervisning).

Betydningen av erklæringen ovenfor er at alle objekter er redusert til Erfaring med stor bokstav E, ikke diskrete erfaringer og at erfaring er bevissthet fordi det finnes ikke andre valg, og at en ser at det bare er bevissthet. Med en gang når du har ikke-dualitetsvisjonen, er alle objekter (Erfaring) kjent til å være deg, men du er ikke objektene/ erfaringen, som betyr at miha (dualitetverden) blir virkelig fordi du ser bare bevisstheten, Selvet.

Holografiske bilder

Du er ingen av disse midlertidige tingene (objektene) som endrer seg med tiden. Du er den eneste kontinuerlige faktoren, den alltid tilstedeværende bevisstheten, som betjener din egen kropp-sinn mekanisme. Alle midlertidige grove eller subtile ting er som holografiske bilder projisert på maya sin tid-rom skjerm. Du er bevisstheten, som hvor maya opererer i.

Men røttene av selvignoranse er dypt gjemt i det underbevisste sinnet som kausale vasanaer. Selvkunnskap må dyrke røtter inni kausalkroppen for å bli kausal selvkunnskap til å produsere moksa (frigjøring). Med en gang denne kunnskapen sprer sine røtter i det underbevisste sinnet. Det utvikler raskt kraften til å løse opp individets ignoranse i dets kausale format. Selvkunnskap er den største nøytraliserer av disse underbevisste energiene født ut av selvignoranse.

Bevissthet har ingen dimensjonalitet - Hologram som god metafor

Spørsmål fra en elev til en vedanta lærer om bevissthet, ingen dimensjonalitet og hvor hologram nevnes som en god metafor:

1. SPØRSMÅL: Hva kan du si om dimensionaliteten av Selvet?

Svar: Selvet er altgjennomtrengende og har derfor ingen dimensjon.

2. SPØRSMÅL: Imidlertid, kan jeg ikke fatte begrepet av ikke-dimensjonalitet.

Svar: Grenseløs altgjennomtrengende kan ikke bli forstått av sinnet. Sinnet er definert av modifikasjonene som viser seg inni grenseløs bevisst eksistens. Disse modifikasjonene og funksjonene (persepsjon, integrering, diskriminasjon, minne og Jeg-sansen) av midler hvor de er gjenkjent som diskrete entiteter som blir kalt for sinnet. Sinnet kan bare begripe (med andre ord forstå) dets sanne

natur som grenseløs bevisst eksistens når negasjonsmidler av alle objekter har blitt ugyldig, som å være alt annet enn ren bevissthet.

Det er en ikke-dualistisk virkelighet, hvor det ikke er en subjekt-objekt motsetning. Med andre ord, fra det høyeste perspektivet, bevissthet og det tilsynelatende objektet er ikke forskjellig fra hverandre. Bare på grunn av avaruna shakti (med andre ord den villedende kraften) og vikshepa shakti (med andre ord den projiserende kraften) av Maya gjør at ren bevissthet viser seg som noe det ikke er: Alle objektive fenomenene som utgjør manifestasjonen av både de subtile og grove nivåer.

Maya er et uforklarlig aspekt inni bevissthet, som gjør at bevissthet viser seg som noe den ikke er.

Både filmskjerm-metaforen og hologram-metaforen illustrerer det projiserende aspektet av Maya. I bildeanalogien, er den projiserende kraften Maya illustrert i form av en refleksjon. I alle tre sakene, er projiseringen (refleksjonen) essensielt ikke noe annet enn bevissthet, som ikke har noe dimensjonalitet. Verken lyset i filmskjermen (filmbilde) eller det projiserte lyset inni romskjermen (holografisk bilde) har noe virkelig dybde i dem. Og en refleksjon har heller ingen virkelig dybde.

Derfor, på grunn av påvirkningen av maya på ren bevissthet, viser ren bevissthet å anta å være tredimensjonal form. Bevissthet i seg selv, imidlertid, er den grenseløse bevisste eksistensen hvor disse tilsynelatende formene viser seg i og eksisterer. Maya sin påvirkning er så omfattende, at den ikke bare begrenser det visuelle eller følelsen av objektene, men også påvirker alle frem sansene. Det er derfor kropp-sinn sanse komplekset så vel som alle andre objekter, som i seg selv ikke er noe mer enn objekter som viser seg og eksisterer i bevissthet, virker å være tre-dimensjonale entiteter. Bevissthet kan ikke bli visualisert, fordi dens natur er grenseløs bevisst eksistens og derfor i og av seg selv har den ingen karakteristikk eller kvaliteter som kan bli brukt til å skjelne eller skissere den fra andre objekter. Bevissthet er enkelt og greit lyset (for å bruke en annen analogi) gjennom hvor alle objekter er visualisert. Bevissthet er den grenseløse bevisste eksistensen hvor alle objektive fenomener viser seg i.

Livet er en Holografisk Projeksjon

Livet er en Holografisk Projeksjon. Selvets lys (bevissthet) skinner gjennom vår preging (vasana: programmeringer, vaner, tendenser) på samme måte som en projektor skinner gjennom film, projiserer det 3D bilder på livets skjerm.

Våre vasanaer er resultater fra tidligere handlinger. Disse vasanaene ligger i dvale i frøtilstand (makrokosmisk kausale), og når vi erfarer livet, spirer de som fornemmelser, følelser og tanker. Selv våre drømmer er resultatet av våre tidligere handlinger.

Vasanaer er samling av våre liker og misliker, frykt og begjær og verdier vi overlapper på objekter og erfaring, som i seg selv har nøytral verdi.

Maya - Skapelse - Upersonlig Skaper forårsaker bevissthet til å skape en verden, som et bilde i et speil. Den genererer tilsynekomsten av verden, som et hologram. Den får det til å se ut som om verden er dimensjonal. Og at bevissthet er her og verden er der. Samt at tid og rom eksisterer. Maya låner dimensjonalitet til bevissthet, men det er ingen dimensjonalitet i bevissthet. Det er ingen tid og rom heller i bevissthet. Det er heller ingen kausalitet, fordi det er ingen separasjon mellom årsak og virkning i bevissthet. Maya har tilsynelatende transformert bevissthet, men bevissthet opprettholder sin essens. Objektene er ikke virkelige.

Indras nett: Alt er Ett, Ett er Alt – Atharva veda

Indras nett er en dyptgående og subtil metafor for virkelighetsstrukturen. Forestill deg et enormt nett: på hvert knutepunkt er det en juvel; hver juvel er helt klar og reflekterer alle andre juveler i nettet, på samme måte som to speil som er plassert mot hverandre vil reflektere et bilde i evigheter. Juvelen i denne metaforen står for et individuelt vesen, eller en individuell bevissthet, som en celle eller et atom. Hver juvel er intimt forbundet med alle andre juveler i universet og en endring i en juvel betyr en endring, imidlertid liten, i ethvert annen juvel.

Det er flere aspekter av Indras nett, som betegnet som en krystallklar billedlig fremstilling av virkeligheten:

1. Den Holografiske Universelle Naturen Lenge før hologrammets eksistens, er juvelens nett en utmerket beskrivelse av den spesielle karakteristikk av hologrammer; på hvert hologrampunkt inneholder informasjon når det gjelder alle andre punkter. Denne reflekterende naturen av juvelene er en åpenbar henvisning til dette.

Denne type analogi har blitt foreslått av vitenskapen, som en teori for en essensiell karakteristikk av kosmos, så vel som hjernens funksjon, som er vakkert beskrevet i *The Holographic Universe* av Michael Talbot.

2. Sammenhengen av alle ting Når enhver juvel i nettet er berørt, blir alle andre juveler i knutepunktet påvirket. Dette taler til gjemte sammenhenger og korrelasjoner av alt og alle i universet, og har en indirekte henvisning til konseptet av underordnede opprinnelse i Buddhismen. I tillegg har Indras nett definitivt en urgammel sammenheng med Bells Theorem eller teorien av Ikke-lokale årsaker.

3. Mangel på et iboende selv Hvert knutepunkt representerer et individ, som enkelt og greit reflekterer kvalitetene av alle andre knutepunkter, som antyder begrepet av ikke-selv eller en manglende solid og virkelig iboende selv, som fremgår i Advaita Vedanta og Buddhisme.

4. Ikke-lokalisering Indras Nett skyter huller i antakelser og tillagt en solid og fastsatt univers der ute. Kapasiteten av en juvel til å reflektere lyset av en annen juvel fra den andre uendelighetskanten er noe som er vanskelig for det lineære sinnet, rasjonelle sinnet å fatte. Faktumet er at alle knutepunkter er enkelt og greit refleksjoner som antyder at det er ingen spesifikk enkel kildepunkt fra hvor alt gjenoppstår.

5. Medfødt Visdom Evnen til å reflektere fullstendig alle lys i universet bekrefter den iboende transcenderende visdommen, som er ved kjernen av alle knutepunkter, som representerer alle levende vesener, og den iboende Buddhanaturen.

6. Illusjon eller Maya Faktumet er at alle knutepunkter er enkelt og greit en refleksjon av alle andre og impliserer den illusoriske naturen av alle tilsynekomster. Tilsynekomster er derfor ikke virkelighet, men en refleksjon av virkelighet.

7. Universell Kreativitet Et velkjent konsept i forskjellige høy dharmar er av en upersonlig kreativ intelligens, som kommer frem i virkeligheten gjennom instrumentene av alle levende vesener.

8. Den Speillignende Sinnsnaturen Kapasiteten til å reflektere alle ting bekrefter at sinnet er et virkelighetsspeil, ikke dets grunnmur. Dette er vanlig hypotese blant forskjellige skoler og religioner.

Indras nett kommer opprinnelig fra Atharva veda, men er også nevnt i buddhistiske retninger: *«Forestill deg et multidimensjonalt edderkoppnett tidlig om morgenen dekket med duggdråper. Og hver duggdråpe inneholder refleksjonen av alle de andre duggdråper. Og i hver enkelt av de reflekterte duggdråper, er refleksjonen av alle de andre duggdråper i denne refleksjon. Og slik fortsetter det til det uendelige. Dette er den buddhistiske forestillingen om universet i et bilde.»*

– Alan Watts

Hua-yen Buddhismeskolen har blitt glad i Indras netts bilde, hvor hver juvel reflekterer andre juveler slik at refleksjonsprosessen er uendelig. Og har blitt nevnt mange ganger i dens litteratur, fordi det symboliserer en kosmos hvor det er en uendelig repeterende sammenheng mellom alle medlemmene av kosmos. Denne sammenhengen er sagt å være en av samtidige gjensidige identitet og gjensidige interkausalitet.

– Francis H. Cook, Hua-yen Buddhisme: Indras juvelnett.

Maya Gjemmer Ikke Bevissthet

54. Jordens kraft til å produsere krukker gjelder ikke overalt, men bare til de stedene der det er leire. Maya operer ikke på hele selvet, men bare en liten del av det.

Maya dekker ikke bevissthet. Den dekker bare en liten del. Denne erklæringen utfordrer yogaens ideer om at Maya dekker selvet og for å oppnå frigjøring, må en yogi fysisk fjerne eller overskride programmene, som tilsynelatende tilslører den. Men troen på at selvet er gjemt er bare mulig fordi selvet er ikke gjemt i den grad som ingen tro og ingen programmeringer er mulig utenfor bevissthetens lys. Selvet er tilsynelatende dekket fordi individets oppmerksomhet holdes fast på dens tilsynelatende klær, med andre ord de fem slirene og ikke på ens egen natur, den som observerer slirene.

Upanishad sier: Skapelsen er bare en liten del av den enorme grenseløsheten av bevissthet. Resten er selvavslørende: den er ikke avhengig av Maya for å avsløre seg selv.

Det sies i Purusha Suktam og i Chandogya Upanishad: Resten er selvlysende bevissthet.

56. I Bhagavad Gita, snakker Sri Krishna som selvet, og sier til Arjuna: Verden er opprettholdt av en liten del av meg, som indikerer at verden er støttet bare av en liten del av selvet.

59. Med bevissthet som dens substans, skaper Maya verdens objekter, slik som en kunstner tegner flerfargete bilder på et hvitt lerret.

57. Et annet Upanishadvers bekrefter dette syn: Selvet gjennomtrenger verden på hver side og utvider bakenfor. I sutraene er også selvet erklært til å overskride dualitetens verden.

58. Selv om selvet er en udelelig hele, snakker Upanishad på grunnlag av deler til å gjøre det lettere å forstå dens ikke-dualitets natur til noen som er anklaget i å tenke dualistisk.

Vi aksepterer midlertidig tanken om deler fordi lokalisering er en så dyp del av vår tenkemåte at vi trenger å forklare forholdet mellom bevissthet og Maya i et velkjent språk.

Selvet er ikke Mystisk

Søkeren: Jeg forstår ikke maya og hvordan den tilsynelatende kan få bevissthet til å glemme seg selv. Noen ganger føler jeg at det er veldig lett å forklare/ forstå bevissthet, mens derimot ingenting kan bli sagt/ forstått fullstendig om fenomenet.

Lærer: Det er en veldig vanlig observasjon. Selvet er veldig lett å forstå. Hva kan du egentlig si om noe som alltid er med deg, som med nesa i ditt fjes? Og ja, alt er produsert av maya, hele tilsynelatende virkeligheten er fullstendig mystisk. Den endrer seg hvert sekund. Hvordan kan noen si hva det egentlig er? Å akseptere at det er et mysterium og vil alltid forbli slik er visdom. Vedaskriften er veldig klar på dette punktet. Det er bortkastet tid å prøve å forstå skapelsen, som inkluderer det umanifesterte og manifesterte. (Det Totale, verdenen og individet).

Hva Er Forskjellen Mellom Meg og Gud?

Forskjellen Mellom Gud (Det Totale Sinnet) og Meg (viser seg som individ i verden): Hva er Gud og hvordan vi er forskjellig fra Gud. Denne verden ser ut til å være virkelig helt til det underliggende selvet er realisert. Dette selv er essensen og årsaken til alt.

Hvor er lokalisering av denne tilsynelatende virkelighet? I ditt sinn. Det er ingen verden utenfor sinnet dit. Du trenger et sinn til å realisere verden til å begynne med.

Og hva er sinnet laget av? Det er laget av bevissthet. Og det samme er verden. Verden er også laget av bevissthet.

Vi spør: Hvor langt unna er du verden? Det er ingen separasjon. Jeg er verden. Men jeg er ikke lik

verden. Enhet betyr ikke likhet.

Verden er avhengig av meg, men jeg er ikke avhengig av verden.

Gud skapte verden.

Hva skapet jeg? Jeg skapte erfaringer. Jeg handler på begjærene og fryktene som har blitt gitt til meg.

Vakker Intelligent Ignoranse

Isvara/ Makrokosmisk Sinnets skapelse er en drømme-skapelse. Den er der så lenge du er inni den, men den forsvinner når du våkner opp. Noen mennesker har erfaringer i Det Totale Sinnets livsdrøm, denne forbigående skyggen, som vekker dem opp, men denne form for oppvåkning er underlagt en grusom ironi. Du våkner opp i en annen drøm, drømmen som du er våken i. Frigjøring er mye mer enn oppvåkning. Det er våkne opp fra den våkne og oppvåkningen, fordi deg som har blitt vekket har aldri sovet. Og denne oppvåkningen er ikke en erfaringsbasert oppvåkning. Det er ikke en oppvåkning i det hele tatt. Det er enkelt og greit selvkunnskap.

Anadi - Begynnelsløs Ignoranse

Hva kom først: Høna eller egget?

Hvis man spør evolusjonsteoretikere så er de som regel ikke i tvil om hva som kommer først:

En forespørsel hos Statens naturhistoriske museum fører til et kontant svar fra Mette Elstrup Steeman, som er post.doc. i evolusjonær biologi.

– Det var uten tvil egget som kom først. Egget er noe svært grunnleggende. Fuglene har utviklet seg fra dinosaurer, som er krypdyr, og alle krypdyr legger stort sett egg; alt fra dinosaurer, krokodiller, alligatorer til skilpadder.

– Dinosaurer døde ut for 65 millioner år siden, og hønsefuglene oppsto antagelig på slutten av Krittiden (142-65 millioner år siden, red.), altså mens de siste dinosaurer levde.

Ole Seberg, professor ved Botanisk hage og museum, under Statens naturhistoriske museum, er helt enig:

– Egget kom først, det er det ingen tvil om.

Det er virkelig ingen tvil: Egget kom før høna. Men kan svaret være så enkelt på et spørsmål som folk har spekulert over så lenge?

Det kan det selvfølgelig ikke. På videnskap.dk er det ikke noen som får lov til å komme med en påstand uten også å forklare hvordan det henger sammen. Og det skal Ole Seberg selvfølgelig også få lov til.

Men Vedaene sier noe annet at det er ingen begynnelse og at det er ingen separasjon mellom høna og egget.

«Egget og høna, frøet og treet, kone-tanken og konen, eksisterer samtidig som to tilsynelatende underordener i den ene mithya (dualitetsverden). De ser ut til å være separate, men de er det ikke. De ser ut til å være to, men de er ett og det samme. Det er ingen spørsmål om tid eller kausalitet når vi forsiktig undersøker erfaringene som er produsert i mithya.»

Bhagavad Gita – Essensen av Upanishadene hvor begynnelsløs nevnes i deres skrifter. Kapittel 9 – Kongelig Hemmelig Kunnskap

Verdens Årsak (Isvara)

(1) **Isvara (Det Totale Sinnet)** er en miks av ren original Bevissthet (paraprakriti) og Maya (aparaprakriti) eller Materie. Begge er begynnelsløse. Men det er forskjellig på følgende måter: Bevissthet er kvalitetsløs, men Materie har kvaliteter i virkelige og potensielle former. Materie endrer seg. Bevissthet endrer seg ikke. Bevissthet er fri for Materie, men Materie er avhengig av Bevissthet. Bevissthet er det ikke-erfarende vitne-prinsippet. Den er ikke en handler eller en nyter. Handleren og nyteren tilhører den materielle verden. Den er skjermen til filmene som spiller på den. Den er som rom, ubesmittet av objekter som viser seg i den. Materie er manifestert eller umanifestert. Forbundet

med Bevissthet, skaper den Fem Elementer, Sinn, Fysiske kropper, karmaflyt, liker og misliker og repeterende fødsler.

Den materielle verden er et objekt som viser seg i Det Totale Sinnet. Den er verken eksisterende eller ikke-eksisterende (sat-asat-vilakshanam). Den er en tilsyneltende virkelighet. Den er ikke ikke-eksisterende, men den er så godt som ikke-eksisterende, fordi den påvirker ikke Bevissthet.

Kapittel 14 – De Tre Gunaene

Sammendrag

De seks første kapitlene, som med karma kanda av Vedaene, fremhever karma yoga fordi individet trenger rajas til å fjerne tamas. Kapittel 7-12 fremhever viktigheten av upasana yoga, som transformerer overdrevet rajas til sattva og utskiller gradvis tilbaketrekking fra verdenen. De seks siste kapitlene fremhever Jnana (kunnskaps) yoga, som krever dominerende sattva og en enkel livsstil. For å oppnå frukten av moksa må alle yogaene bli praktisert. Det neste stadiet er moksa (frigjøring), fordi sattva guna binder liker og misliker inn til preferanser, med andre ord ikke-bindende vasanaer.

Omvendelse av bindende vasanaer til ikke-bindende vasanaer er moksa, gunaoverskridelse. Alle situasjoner er akseptable til jnanis.

(1) Skapelsesprosessen, som det Relaterer til Individet vers 1-4

Universet utviklet seg ut av en todelt årsak, bevissthet og materie, med andre ord Isvara. Purusha er egenskapsløs, uforanderlig, og uavhengig. Prakriti er materie. Dens natur er motsatt av Purusha sin natur. Den endrer seg, har egenskaper og er avhengig av bevissthet. Begge prinsipper er begynnelseløs. De fem elementene, erfaringsverden og individene utviklet seg fra kombinasjonen. Derfor er individer en kombinasjon av bevissthet og materie, fordi virkningen er årsaken i form. Derfor bør vi vite hvilken del av individet er bevissthet og hvilken del er materie. Materie er anatma, ikke-selv. Alt som er erfart er materie. Purusha er selvet, bevissthet, atma. Materiekunnskap, instrumentene er krevd for moksa.

Kapittel 15 – Den Aller Høyeste Personen

Kapittel 13-15, gir Jnana Yoga essensen av Gita og essensen av Upanishadene.

A. Skapelsen er Evig og Uforklarlig Vers 1-2

Skapelsens natur er presentert ved å bruke en tre-metafor lånt fra Upanishadene. Universet er et enormt Banyantree understøttet av en usynlig rot. Den Umanifesterte Isvara. Som et Banyantree har øvre og nedre grener har universet grener i høyere og lavere erfaringsfelter. Dets frukt er bitre og søte karmaer. Individfuglene forbruker de smertefulle og behagelige fruktene. De hopper fra høyere til lavere grener og lavere til høyere grener, et erfaringsfelt til et annet og skaper en del behagelige og ubehagelige lyder når de erfarer de behagelige og smertefulle resultatene av deres erfaringer.

Individuelle trær begynner og slutter, men treheten flyter evig. Individer produserer karmaer som igjen produserer vasanaer, som spirer nye karmaer for alltid. Vasanakarmalenken er begynnelseløs og evig. Individer kommer og går, men individualitet er evig.

Kom høna eller egget først? Høneideen er evig og eggideen er evig. De er bakenfor tid. Det er ingen først. Ingen av de kom først, fordi fra årsaksståstedet (tidligere karma) er det en virkning og fra virkningsståstedet (fremtidskarma) er det en årsak. Det er en tilsynekomst skapt av Maya. Før skapelse var det karma og etter karma er det skapelse. Hvis du prøver å finne ut av det vil du bli hindret, fordi årsaken og virkningen er ett. Den samme logikken anvendes til skjebne og fri vilje, fordi på grunn av skjebne virker fri vilje og på grunn av fri vilje virker skjebne. Det er det samme med hver dualitet. Årsak og virkning, skjebne og fri vilje, liker og misliker, kropp/sinn er alle mithya (virkelighetsorden av dualitet og objekter) uvirkelig. De er gjensidig avhengige konsepter. Hver og en av dem påvirker den andre. Den er også uforklarlig, fordi med en gang du forstår den, blir den noe annet.

Begynnelseløs eller Tidløs

Er Personen Skapt av Bevissthet?

Vedanta student: Er Personen (Jiva) skapt av Bevissthet (Brahman)?

Vedanta lærer: Nei, Bevissthet skaper ikke og kan ikke skape noe. Alt det som ser ut som skapelse er en manifestasjon av maya-sahita Isvara (Upersonlig skaper eller Det Totale Sinnet). Han skaper bare kroppen/ sinnet av personen. Personen er anadi (tidløs). Hvis en sier: «Jeg er født, betyr det at bare hans kropp/ sinn er født. På grunn av ignorans, er skapelsen av kroppen/ sinnet overlappet på

personen. Ved døden, dør kroppen, og ikke personen.

Vedanta student: Skaper Det Totale Sinnet denne verden?

Vedanta lærer: Det Totale Sinnet kan ikke skape i seg selv. Han er bare en samanya karanam (generell årsak) for skapelsen, vishesha karanam (spesiell årsak) er en karma-mengde (gode handlinger og dårlige handlinger) av personen (det fysiske selvet). En verden er krevd for personen (det fysiske selvet) for å eksistere og gå igjennom deres karma (utfall av gode handlinger og dårlige handlinger). På denne måten støtter også personen Det Totale Sinnet for skapelseevolusjonen. Både personen og Det Totale Sinnet er anadi (tidløs). Det er ingen fødsel for personen. Bare personens kropper er født.

Vedanta student: Kan du forklare mer om hvorfor noen Vedantalærere foretrekker å bruke ordet begynnelsesløs på sanskrit ordet anadi enn tidløs?

Vedanta lærer: Dette er en viktig og subtil undervisning, undervist både i Mandukya Upanishad og Gaudapadas Karika, Panchadasi og andre bøker. Den er avgjørende for moksa (frigjøring). Det virkelige spørsmålet er: hvis ren Bevissthet ikke kan skape, og verken Det Totale Sinnet eller personen kan skape, hvem gjør det? Bevissthet er den årsaksløse årsaken, fordi for Bevissthet er det ingen skapelse. Likevel når Maya (Ignoranse) viser seg, forårsaker Det Totale Sinnet (ren Bevissthet pluss Maya) tilsynelatende skapelsen og Personen støtter dens evolusjon. Det Totale Sinnet forsyner det reflekterte medium for personen, reflektert Bevissthet, til å tilsynelatende jobbe med sin karma. Men vi vet alle at skapelsen ikke er virkelig.

Det er lettere å assimilere denne undervisningen hvis granskeren følger undervisningens metodikk, som utvikler seg fra karana-karya vada, årsak og virkning undervisning, til ikke-opprinnelse eller Mandukya Karika. Hovedgrunnen til årsak- og virkningsundervisningen (som alle andre prakriyas adoptert av Upanishadene) er ikke å få deg til å tro på kausalitet eller skapelsen. Det er å avsløre Selvets sannhet av å være egenskapsløs, grenseløs, delløs, begynnelsesløs (bakenfor tid, uendelig) Bevissthet og at skapelsen er verken virkelig eller uvirkelig, men har en avhengig virkelighet på deg, Bevissthet. Det neste steget, ikke-opprinnelse undervisningen i Mandukya Karika er den mest avanserte og subtile av alle Vedanta undervisninger, siden det forklarer hvorfor årsaks- og virkningsundervisningen ikke er den hele sannheten. Den svarer på det logiske spørsmålet: Hvordan kan Sat, Bevissthet, være grunnlaget til den materielle skapelsen (personen/ verden) hvis det ikke er ikke-dualistisk Bevissthet? Den materielle skapelsen er ikke materiell. Det er en projeksjon forårsaket av Maya, som ikke er det samme eller ikke forskjellig fra Sat, Eksistens/ Bevissthet. Du kan ikke få noe ut av noe som ikke er i stand til modifisering. Sat er ikke årsaken til noe. Hvordan kan den være det? Hvis den var det, ville den ikke være ikke-dualistisk.

For å oppsummere: Det er to personer, det lille-selv som er endelig person og den evige personen, Jivatman. Siden både den evige Personen (Jivatman) og Det Totale Sinnet (Isvara) er ren Bevissthet, er de derfor begge adjata, ufødt. De er også prinsipper i Bevissthet, som med Maya, og er bakenfor eller utenfor tid – anadi, begynnelsesløs og derfor uendelig. De er enten umanifestert eller manifestert når Maya viser seg. Det lille-selv personen, mens selvet også er det, er i tid, og slutter når kroppen dør, selv om vasanaer/ Subtil Kroppen (ego, sinn, intellekt) er evige, fordi Kausalkroppen er evig. Den Subtile Kroppen av den spesifikke vasanabunten er underordnet i Kausalkroppen ved den grove materie kroppens død og vil reinkarnere ved passende tid for å jobbe ut dens karma, men det er egentlig bare en Subtilkropp, den evige Personen. Alt reduseres til Selvet, det er intet annet valg.

Mandukya peker også på at Selvet har underforstått betydning av ikke-Selv. Når du vet du ser Selvet, er det ikke mer satya og mithya for deg, det er bare konsepter (prinsipper) brukt til å undervise at du er Selvet og kan bli forkastet. Mithya blir satya fordi det var satya hele tiden. Du ser alt som bare VÆREN, en direkte Eksistens-erfaring som din identitet, Selvet.

Vedanta-student: Er det greit å bruke ord som tidløs eller begynnelsesløs ignoranse i alle kontekster? Eller hvorfor foretrekker en begynnelsesløs? Er den underforståtte betydningen av tidløs at det er en tilstand?

Vedanta lærer: Begynnelsesløs er bedre, selv om den underforståtte betydningen er begrenset. Den underforståtte betydningen for tidløs er i tid. Alle ord har en underforstått betydning og er derfor begrenset, de er fingre som peker på månen, men de er ikke månen.

Meningen av anadiundervisningen er å avsløre at selv som begynnelseløs, ikke er avidya, derfor er begynnelseløs et bedre ord i dette eksempelet. Maya, makrokosmisk ignoranse fortsetter med frigjøring, men avidya personlig ignoranse slutter, og det er derfor vi sier at all ignoranse er begynnelseløs, men ikke uendelige.

NIRVIKALPA SAMADHI

Brahman (Den Ultimate Sannheten) er kalt nirvikalpa (udelelig) fordi den er fri fra alle delinger og handlinger. Brahman er nirvikalpaka vashtu (den udelelige naturen) og ikke bare en nirvikalpaka avastha (den udelelige tilstanden). Det er i dens natur at all tid og mithya (eksistensen avhenger av noe annet) verden ikke kan forstyrre det i hele tatt.

Vårt mål er å være den udelelige naturen og ikke bare oppnå den udelelige tilstanden i dyp meditasjon (nirvikalpaka Samadhi). La savikalpaka (med deling) verden vise seg og forsvinne (som i dyp søvn), men Jeg, som Brahman er alltid udelelig.

Materie er anadhi (begynnelseløs) og kan ikke bli skapt. Den var der i potensiell form før skapelsen, den eksisterer som skapelsen og blir oppløst ved oppløsningstiden (pralaya). Alt dette skjer med Maya shaktikraften (kreativ kraft). Men er livløs (jadam) i dens natur.

Men, Brahman er verken manifestert eller umanifestert siden den er den ikke-materielle Bevissthetsprinsippet. Bevissthet er virkeligheten hvor universet manifesterer og umanifesterer: men er ikke en del eller universelt produkt, men den eneste virkeligheten. Denne virkeligheten gjennomgår ingen endringer i det hele tatt.

Alle Vedantastudenter bør forstå forskjellen og ikke bare se frem til nirvikalpa Samadhi (udelelig dyp meditasjons tilstand), som anbefalt av mange filosofilærere.

Advaitavisjonen er å forstå at alt som er manifestert her som universet er udelelig Brahman. Brahman er den ultimate sannheten av alt, som eksistens, bevissthet og grenseløshet. Min sanne natur er også eksistens, bevissthet og grenseløshet. Jeg er ikke separat fra Brahman. Du er ingen tilstand. Du er den tilstandsløse, uforanderlige, handlingsløse, grenseløse, tidløse, ordinære ren bevissthet hvor alle tilstander (modifiseringer) skjer. Du er ingen tilstander og umodifisert.

Du trenger bare å forstå det klart og med full overbevisning bevare denne kunnskapen med samme sikkerhet du har at du er et menneske og ikke en stol. Naturlig nok vil hardtbundet, begynnelseløs, ignoransebaserte vasanaer skape noe trøbbel med det første og insistere at du bør endre deg m.m.

Du – ren, grenseløs bevissthet er ikke et erfarende vitne med en spesiell bevissthetstilstand. Bare sinnet går igjennom endrete tilstander, som avhenger av forskjellige kombinasjoner av gunaene og elementene. Det er ikke noe å overskride, fordi det er dualistiske oppfatninger for å binde søkeren til det vi kaller for spirituell samsara, verden av alltid endrede subtile erfaringsobjekter.

Den som ser handling i ikke-handling og den som ser ikke-handling i handling er virkelig vis

Finnes Gud? Eksisterer det en skaper? Før jeg går inn på de spørsmålene der så er det noen sitater som er interessant å reflektere over:

Hva legger dere i disse begrepene?

- 1) Verden eller Universet er intelligent skapt.
- 2) Bhagavad Gita har et velkjent sitat: «Den som ser handling i ikke-handling og den som ser ikke-handling i handling er virkelig vis». Hva menes med det?

En metafor eller analogi for upersonlig skaper og skapelse, som nevnt i Vedaene (Isvara, Makrokosmisk Sinn eller Kausal Kropp, Universet eller Gud) er en edderkopp, som lager vev. Materiale til vevet (skapelsen) til edderkoppen kommer fra seg selv - den skaper vev (verden), men blir ikke til verden (som en person), men er en upersonlig kilde til all skapelse i verden. Nå er jo essensen av skapelse, upersonlig skaper og vi mennesker det samme - bevissthet eller selvet, som er alltid tilstedeværende, uforanderlig, full, hel, komplett og ikke-dualistisk.

Swami Paramarthananda stiller spørsmålet om Gud eksisterer og man kan lese mer om det utdypende i denne avskriften fra en av hans satsanger. Den ser på hvem det er som egentlig handler, skaper og legger til rette for skapelse i verden gjennom vedaenes - vedantas øyne (visjon):

Eksisterer Gud?

Hvis noen stiller spørsmålet om bevissthet eksisterer eller ikke, hva vil ditt svar være? Er du bevisst på omgivelsene eller ikke? Hva vil du si? Spørsmålet er mulig, fordi du er et bevisst vesen. Derfor er spørsmålet mulig bare på grunn av eksistensen av bevissthet alene.

Derfor er det latterlig å be om bevis for at Gud eksisterer. Vidyaranya sier i Panchadasi:

jihvā mē nāsti vēstiptihi lajjāyai kēvalam ythā

Det er som en person, som spør om jeg har tunge eller ikke. Det er selvmostridende og latterlig. På samme måte er spørsmålet om bevissthet eksisterer eller ikke et latterlig spørsmål. Og når vi stiller spørsmålet om Gud eksisterer eller ikke så er det også latterlig om vi stiller det. Bevisstheten er Gud. Hvis en person spør om bevis for Guds eksistens så må du ikke gi noe bevis. Bevis er ikke problemet, men heller gi definisjon på Gud. Da vil han ikke stille spørsmålet om bevis. Hvis han stiller spørsmål om bevis etter å ha fått definisjonen på Gud så beviser det at han dummer seg ut.

Hvis jeg har definert Gud skikkelig og en person stiller spørsmål om eksistensen av Gud så beviser det bare at personen ikke har lyttet skikkelig nok på definisjonen. Selv en ateist kan ikke stille det spørsmålet om Gud eksisterer, fordi selv han har bevissthet.

Om det er en vitenskapsmann, ateist, agnostiker som tviler på Gud sin eksistens har de ikke blitt skikkelig fortalt hva definisjonen på Gud er. Først snakk om definisjonen av Gud. Bevissthet eller *Chaitanyam* er Gud.

For det andre - hva er beviset for Gud? Hva er vårt svar? Alle opplevelser du har skyldes bevissthet. Derfor er hver opplevelse et bevis for eksistensen av Gud.

Det er sterke ord fra Swami Paramarthananda. Jeg har full tillit til hvordan Vedaene blir presentert gjennom en kvalifisert lærer i Tradisjonell Vedanta - Sampradaya. Det jeg kommer med er smakebiter og man må undersøke selv om man har tillit til skriftene fra Vedaene om det er sant eller stemmer. Paramarthananda har et veldig godt poeng - hvordan man har fått vite hva definisjonen av Gud er det essensielle her. Det er mye merkelige og utydelige definisjoner i ulike kilder og i verden. Her er det mye subjektive meninger. Og sannhet er objektiv og upersonlig om hvem vi er eller definisjon av Gud. Jeg stilte noen interessante spørsmål i starten og vi har for lett til å tro at Gud er ond eller vil oss vondt når det er elendighet og destruktive ting i verden. Men når man undersøker gjennom middel til Selv-kunnskap, som Vedanta viser til så vil man forstå at all ondskap og destruktive krefter stammer fra ignoranse og ikke fra Gud/ Upersonlig skaper i seg selv. Gud eller upersonlig makrokosmisk intelligens eller skaper tilrettelegger hvordan verden er gjennom ulike energier (Gunaer som det heter på sanskrit).

Hvorfor har noen sekulære personer mye motstand mot ideen om Gud? Og ser på Gud som en person i himmelen som driver med å gi mennesker belønning og straff? Det er et vesen ja - men upersonlig vesen, som tilrettelegger og er opptatt av helheten i eksistensfeltet - verden. Det er mekanismer, som vi ikke kan «se» - men som er der og som vi ikke har kontroll over, naturlig nok. Platon forstod at det er evig ide av alt, for eksempel trær, en arketype som repeterer seg selv. Det er bare kunnskap. Isvara/ Gud er intelligens, som har «skrevet» programvaren om for eksempel tre og ikke vi mennesker. Vi kan bli bevisst på hvordan alt fungerer. Å forstå Isvara/ Gud - Individ/ person og verden/ skapelsen er en nøkkel til frigjøring og forstå hvem jeg egentlig er. Det er fasinende å undersøke alt dette i et møysommelig og tålmodig tempo.

Swami Dayananda, som var en av de mest kjente lærerne innenfor Tradisjonell Vedanta -Sampradaya skriver dette i artikkelen Vedisk visjon av Gud:

«Vedaene spør ikke oss om å tro på Gud, fordi Gud er ikke noe vi trenger å tro på - men heller vite at Gud er alt som er her.»

«Selv en person som avviser Gud avviser egentlig bare hans eget konsept om Gud. Og det å være en rasjonell person så må han avvise det konseptet.»

«Du kan ikke unngå spørsmålet: Hva er Gud? Fordi det er en del av din psyke.»

«Du finner deg selv i en given verden med given kropp/ sinn/ sanse verktøy/ kompleks. Det er derfor et barn stiller det grunnleggende spørsmålet: Far, fortell meg hvem har skapt alt dette?»

«Spørsmålet om Gud blir aldri gitt opp. Vet du hvorfor? Spørsmålet ligger bare der, i dvale, fordi et rasjonelt vesen, som du er søker etter svar. Og du kan aldri avvise din egen årsak.»

«Dette spørsmålet påvirker ditt personlige liv. Hvis ikke spørsmålet er svart til en viss grad så vil du føle deg utrygg og usikker på deg selv.»

«Faktum er at hele ditt liv er søken etter det ufeilbarlige og hvis du ikke har oppdaget det ufeilbarlige, så er du utrygg.»

«Hvis Gud er en realitet så må jeg definitivt oppdage det. Vedaene forteller meg at Alt som er Isvara (Gud), derfor se på Gud som det.»

«Når jeg ser på kropp/ Sinn/ Sanse komplekset som er gitt meg så finner jeg ut at det som jeg trodde var maskinvare egentlig er programvare. Alt er kunnskap»

«Skapelse betyr at det er intelligent satt sammen.»

«Du vil finne ut at ditt intellekt og sinn er gjennomtrengt av orden. Den ytre verden er også gjennomtrengt av orden. Alle er gjennomtrengt av orden.»

«Dess mer du setter pris på orden så vil du gjenkjenne Gud. Hvordan kan man være trygg og avslappet uten å akseptere Isvara/ Gud/ Det Totale Sinnet?»

«Din subjektivitet, som kommer fra frykt og usikkerhet, minker. Dess mindre subjektiv du er, dess mer er du med Isvara/ Gud.

Dess mer tillit du har og du kan slappe av. Du er objektiv.»

Isvara/ Gud/ Totale og upersonlige krefter:

Dharma feltet styres av Isvara, som er det totale og Isvara trenger ikke andres hjelp. Gunaer er upersonlige krefter som alltid er i virksomhet og tilstede i det makrokosmiske sinn. Gunaer er bare borte for individet i dyp søvn og nirvikalpa samadhi (opplevelse av ikke-objekter - tomrom). Isvara tar vare på all karma til alle individer; Dette blir kalt for Isvara *srsti*. Når selvkunnskap fjerner ignoranse av din sanne natur, som åpenbarer seg som selvet uten innflytelse av ignoranse, ren bevissthet vil du stoppe å projisere Jiva *srsti* (den individuelle skapelsen) på Isvara (Det Totale Sinnet).

Du vil se at det ikke er noenting galt med deg eller det totale. Du vil se det perfekte i alle ting selv om du ikke forstår dem. Denne troen som du har er en sterk Buddhistisk overbevisning om at det er noe galt med verdenen, at det burde være annerledes enn den er, og at personen må gjøre noe for å bli mer perfekt og når individet er perfekt må den jobbe for å få ting bedre. Dette trossystemet er for Karmis, mennesker som tror de er mennesker og handlere.

Selvet er alt som er og hva kan være mer ekspansiv enn det? Hvordan kan noe undervisning være mer kjærlig, som beviser at din sanne natur er *parama prema svarupa*, ubetinget kjærlighet og alt er deg? Vedanta ser ikke at det er noen andre; Alle objekter er sett og elsket som selvet uten å dømmes.

Når du virkelig vet dette, dyrker du alt og alle som selvet, og de er ikke forskjellig fra deg og er perfekt som de er. Det Totale Sinnet er forstått som herren over skapelsen, men som selvet, vet du også at du er Det Totale Sinnet, Derfor blir dine verdier til universelle verdier og du følger automatisk dharma, som handler om å ikke skade noen deler av skapelsen, fordi alt er deg. Samtidig vet du at som selvet (opplyst individ) er du ikke under innflytelse av ignoranse. Du har ikke all kunnskap om det totale og aksepterer uten betingelser Det Totale Sinnets skapelse.»

Sitatet «Den som ser handling i ikke-handling og den som ser ikke-handling i handling er virkelig vis» kan man reflektere endel om og kortversjonen er at når vi forstår hvem vi er og det sitter solid i oss på alle «plan» - inkludert kropp og sinn. Da forstår vi at vi allerede er fullkommen, hel, uforanderlig, alltidstedeleværende, grenseløs, ufødt, ikke-dualistisk bevissthet eller selv. Hele verden, skapelsen, upersonlig skaper, det totale og vår rolle som mennesker ligger i det sitatet.

Gud er absolutt et veldig subtilt emne. En kan ikke bruke vanlig vitenskapelige metoder for å undersøke om hva eller hvem Gud er - og om Gud eksisterer. Men slutning kan man bruke som er vel også vanlig i vitenskapen. Det vil si at man kan trekke slutninger ut ifra visse former for logikk (logisk resonnement og så videre).

Vi kan undersøke dette selv: Gud er i alt, i det manifesterte og umanifesterte. Vi er mikrokosmos/ individuelle - Gud er det totale/ makrokosmos/ kausale. Det totale/ Gud/ makrokosmos tilrettelegger for alt det vi opplever og observerer i verden. Det er en form for logikk, som vi kan undersøke selv, om det er noe i det.

Definisjon av Gud er problemet i mitt perspektiv og det kan hindre gode konstruktive og intelligente undersøkelser, granskinger og analyser. De fleste tror og definerer det som er fra Bibelen. Eller avfeier det uten å gå skikkelig dypt eller grundig i undersøkelsene sine.

Hvis man ser på metaforen en edderkopp (skaper/Gud) som lager vev (verden) - den blir ikke veven (verden og det vi ser og observerer). Og det er upersonlige og objektive krefter. Alle resultater, hendelser og opplevelser i verden er til det beste for det totale. Og det utspilles endel «lover» som vi kjenner til og ikke kjenner så godt til.

Gud er i alt det manifesterte inkludert alt som har med vitenskap å gjøre inkludert fysiske lover, psykologiske lover, moralske/ etiske lover m.m.

Det er å undersøke den logikken selv og om man ikke aksepterer det så er det ens slutning ut ifra sine konklusjoner. Og i det umanifesterte, som kalles for frøtilstand hvor vi «er» hver natt når vi i dyp søvn ikke identifiserer oss med kropp og sinn. Og kvantefysikken kaller det for «ren» potensiale.

Årsak (kausale krefter) er mer subtilt enn det vi kan oppfatte og observere i verden så vi trenger å trekke slutninger som metode for å sjekke ut logiske slutninger eller resonnement i våre undersøkelser av Gud. Det er ikke blind tro man er ute etter. Vi undersøker selv om jeg viser litt til hvordan den type metodikk fungerer for å se at vi er en del av noe «større» - det totale - som man kan kalle for Gud. Det er veldig logisk i mitt perspektiv og ut ifra de undersøkelser og analyserer jeg har jobbet med i flere år i forbindelse emnet som skapelse, skaper, det skapte osv.

Har vi Fri Vilje?

Fri vilje betyr

1. At du kan velge å gjøre dette istedenfor det andre, for eksempel å spise et eple istedenfor en pære, være hjemme eller gå ut osv.
2. Dharma-feltet er et rettmessig univers, som følger spesifikke prinsipper, som gjelder alle; hvis du tar en passende handling vil du ha gode sjanser for å få det du vil.
3. Resultatene av handling avhenger av feltets natur, som betyr gunst (energier, kvaliteter) eller det Totale Sinnet (Isvara) og handlingens natur som har skjedd.

4. Resultatene av handling vil ikke nødvendigvis avhenge av sinnstilstanden av handleren, fordi en kan oppnå en negativ resultat med positive handlinger og motsatt.
5. Hvis en spesiell mengde fri vilje ikke var mulig for personen ville det ikke være mulig med suksess for personen.

Med en gang ignoranse har blitt fjernet og kunnskapen av at din sanne identitet er bevissthet og er stødig, da vet du at personen bare er relativt virkelig. Derfor forstår du at personen ikke er mer enn en kombinasjon av tendenser av liker og misliker (vasanaer) som skaper en spesifikk personlighet som har et navn, en adresse og en livshistorie.

Som du har funnet ut, valgene som mennesker tar, selv om de ser ut til å være bevisst og individuelt er vanligvis ganske forutsigbare og repeterende. Dette er fordi de fleste mennesker har veldig begrenset eller ingen selvkunnskap og oppfører seg som roboter, selv om de ikke vet hva de gjør. De tror de velger selv, men egentlig så er det deres preging (tendenser, programmeringer, kvaliteter) som gjør valget. Fremdeles ser det ut til at en har fri vilje og på en måte har personen det. Fra dette ståstedet gir fri vilje personen valg til å gjøre det beste ut av deres liv, og relativ suksess er dermed mulig i den tilsynelatende virkeligheten.

Dharma-feltet (universet, verden) er som et data-spill: Selv om du kan handle for å vinne spillet, er alle handlinger bare mulig å ta, som allerede er programmert inn i spillet. Frihet er kunnskapen om at spillet og spilleren av spillet begge er objekter kjent av deg, slik at du ikke er bundet til hva resultatene er. Dette betyr at dine bindende programmeringer og tendenser har blitt til ikke-bindende og begrepet sansen av handleren har blitt negert. Du vil da respondere passende til hver situasjon uten å tenke på det, slik at fri vilje ikke er noe du bryr deg med, fordi du vil automatisk gjøre hva som bringer med seg sinnsro.

Bevissthet har ingen Fri Vilje:

Bevissthet har ingen fri vilje. Fri vilje er bare mithya (dualitet, tilsynelatende virkelighetsorden), fordi dens underforståtte betydning er at det er noe å velge fra. Hvordan kan bevissthet velge noe hvis virkeligheten er ikke-dualistisk og det er ikke noe annet enn bevissthet?

Et individ har en relativ fri vilje i det at han eller hun kan velge en ting over et annet i den tilsynelatende virkeligheten. Men denne friheten er relativ siden den tilsynelatende virkeligheten ikke er virkelig; Det er et resultat av Maya (skaper, skapelse), kvaliteter (gunaer). Alt er opprinnelig fra gunaene og ikke fra individet, som inkluderer individets/ egoets liker og misliker.

Du ser en film, men hvem er det som ser en film? Hvis du spør det spørsmålet som et individ/ ego, er det tilsynelatende fri vilje til å velge en ting over et annet. Det ville ikke være mulig for suksess om det ikke var mulig å gjøre det i verden.

Hvis du ser ut ifra Det Totales (Makrokosmos Upersonlig Skaper Skapelse) ståsted, er tilsynelatende fri vilje ikke fri, fordi det er et resultat av gunaer/ vasanaer/ programmeringer/ tendenser/ vaner/ ønsker. Alt vi gjør eller ikke gjør er resultat av våre programmeringer/ vaner/ ønsker, som er ledet av gunaer/ kvaliteter. Og hvis du spør som Selvet er det ingen fri vilje for deg, fordi det er ikke noe å velge fra, alt er deg.

For å gjenoppdage sannheten om din sanne identitet, som er bevissthet og ikke egoet/ individet: Det er ikke opp til individet, men Det Totales nåde. Hvis ikke egoet/ individet utvikler nødvendige kvalifikasjoner for selvgransking og anvender sitt sinn med konsentrasjon på undervisningene så vel som å anvende dem til livet sitt, vil ikke frihet bli oppnådd. Bevissthet i form av Upersonlig Skaper (Isvara) bryr seg ikke om egoet er opplyst eller ikke, fordi du er allerede Selvet.

Men hvis ikke egoet vet hva det betyr, vil han eller hun aldri bli fri av egoet. Kunnskapen at du er Selvet vil forbli indirekte kunnskap, ikke aktualisert kunnskap. Det er en verdensforskjell på direkte og indirekte kunnskap. Selvrealisering er hvor arbeidet av selvgransking begynner.

Objektene persepsjon, hvorvidt ideer eller andre erfaringer, er avgjort av selvkunnskap eller mangel av den. Hvis du ser på ideer som et individ, Det Totale Sinnet eller Selvet, så mater ikke Bevissthet egoets ide. Ignoranse gjør det. Gunaer er upersonlige prinsipper (begynnelseløs ignoranse) som spiller ut i det uendelige på veldig forutsigbare måter i den tilsynelatende virkeligheten (verden). Eneste måte å komme ut av Mayas innflytelse av gunaer/ dualitet er med Selvkunnskap.

Bevissthet har ingen ønsker og behov, ei heller Det Totale Sinnet. Bevissthet er ikke-erfarende vitne av den erfarende entiteten. Den holder seg fast til ingenting, fordi den er alt som er. Å holde fast er gjort ene og alene fordi egoet sitter fast i dualitet, det lille-selv/ personlighet/ ego eller jiva, holder fast ved ignoranse. Begynnelseløs ignoranse eller Maya, projiserer verden og gunaene holder det gående. Ingenting fjerner makrokosmosk ignoranse, fordi det er enkelt og greit en kraft, som eksisterer i bevissthet ellers ville det ikke være grenseløs.

Men bevissthet/ Isvara er ikke påvirket av Maya/ gunaer. Ingenting påvirker bevissthet fordi objektene verden bare er tilsynelatende virkelig. Når individets personlige ignoranse (avidya) er fjernet av Selv-kunnskap, er det ikke noe mer Maya for deg. Da har du ikke-dualitetsvisjon og ser alt som ikke-forskjellig fra deg og dualitet plager deg ikke i det hele tatt lengre.

Det skjer en satya-mithya forvirring. Satya er virkelighet/ bevissthet/ ikke-dualitetsvisjon og mithya er som nevnt før tilsynelatende virkelighet/ verden/ ego/ dualitet. Det er veldig vanskelig og subtilt å tenke som Selvet: At egoet ikke er i stand til å gjøre det. Bare Selvkunnskap kan fjerne ignoranse og du kan ikke tenke din måte ut av det. Fortsette å gjøre gransking, å holde fast ved metodikken som er utfoldet av en Tradisjonell Vedantalærer. Ta tiden til hjelp å tenke gjennom tingene møysommelig, lese bøker og se på videoer. Kontempler på undervisningene.

Fri Vilje og Sansen av Handleren

Undervisningen «at du ikke er handleren» er bare designet til å korrigere den arrogante eller ignorante aspektet av individet, som tror at han eller hun har full kontroll over livet sitt. Men med integrert følelsesmessig modenhet vil individet realisere etterhvert at uten Det Totale Sinnet, først og fremst, og bevissthet, det andre kan ikke individet velge og handle. Men det antyder ikke at vi burde ha en fatal tilnærming i våres liv og si: Jeg vil ikke gjøre noe, fordi det Totale Sinnet er i total kontroll av min skjebne og at jeg er handlingsløs bevissthet.

Det Totale Sinnet (Isvara) er den intelligente årsaken av Skapelsen (sattva) så vel som energienes årsak (rajas) og materiell årsak (tamas). Ulik alle andre typer av skapelse, er Det Totale materiell årsak og også den intelligente årsaken. Men Det Totale Sinnet er også det manifesterte universet ledet av dets lover og regler hvor den Upersonlige Skaperen/ Det Totale Sinnet (Makrokosmisk Sinn) vedlikeholder og gjenvinner/ ødelegger alle objektene den skaper. Alt er Det Totale Sinnet og derfor eksisterer individet bare inni konteksten av Det Totale. Hvis vi fjerner Det Totale Sinnet, vil vi også fjerne individet.

Den passende forståelsen av kunnskapen, som gjelder Det Totale Sinnets natur, individet og verden så vel som deres forhold er nøkkelen for utviklingen av ens karma yoga kunnskap/ holdning, som er grunnleggende for forberedelse av sinnet for selvgransking, eller kunnskapsyoga.

Ved å følge analysene basert på vår ugranskete ordinære erfaringer av livet som presentert av Vedantaskriftene, blir vi oppmerksom på at det er utallige kjente og ukjente faktorer, som påvirker og preger individets tanker, avgjørelser, handlinger og erfaringer. Det skal sies at Det Totale Sinnet er også alle de kombinerte faktorene i feltet, som avgjør våre erfaringer.

Karma yogakunnskap, som er presentert av Lord Krishna i Bhagavad Gita for eksempel er ikke ment å ta kraften fra individet. Det er ikke ment å lamslå individet med depresjon eller apati når det gjelder målene han/hun ønsker å oppnå i livet. Denne kunnskapen er ment å utdanne individet om at det ikke er alene i dette enorme universet, individet er ikke alene kontroll av hans/ hennes liv og at det er noe som blir kalt for «Gud» (Det Totale Sinnet/ Makrokosmisk Sinnet), som skaper oss, har skapt verden og også skriftene som et kunnskapsmiddel til å hjelpe oss til å leve et lykkelig liv hvor individet ser Gud bak alle navner og former. Individet vier hans/ hennes tanker og handlinger til Gud i ånden av takknemlighet og ønske om å gi tilbake i verden (gjengjeldelse).

Med engang forholdet mellom individet og Det Totale Sinnet og Feltet er passende fattet, forstår individet at ingenting er skrevet i stein, fordi alle kjente ting i verden er gjenstand for forandring og et individ har kraften til å iverksette intelligente endringer, ikke bare utvendige, men også innvendige endringer som gjelder ens mentale vaner og holdninger. Derfor er ingenting forutbestemt, fordi

individets anstrengelser basert på dets frie vilje er en kraftfull bidragsfaktor, som assosierer med alle andre faktorene av feltet. Det vil produsere positive endringer og spirituell utvikling.

Men først trenger individet å gjenkjenne, hevde og eie dets kraft til å velge, en kraft gitt i gave av Det Totale Sinnet. For det andre, trenger det å bli utdannet av Det Totale Sinnets skrifter (vedaene - metodikken som Vedanta presenterer), og for det tredje og det mest viktige, trenger individet å utøve dets frie vilje på intelligent vis. Det er ingen vei ut: Individet var designet til å ha transaksjon med verden, derfor å handle som et individ.

Med andre ord viser karma-yogakunnskapen det sammenflettete forholdet mellom individet, Det Totale Sinnet, verden. Og det er bare ment å hjelpe individet til å slappe av, bli mer visere, handle passende og når tiden er moden oppnå selvkunnskap og bli fri. Kunnskapen om individet, Det Totale Sinnet, verden er nøkkelen til selvkunnskap og frigjøring, fordi det renser sinnet. Etter hvert vil det harmonisere individets sine tanker, avgjørelser og handlinger med universelle naturlover. Det er hva vi kaller for et fruktbart liv dedikert til dharma, evolusjon og selvkunnskap istedenfor å fullføre sine liker og misliker og vedvarende selvignoranse.

Når selvkunnskapen nøytraliserer og løser opp individets sans av handleren, betyr det ikke at en jnani (en med solid og stødig selvkunnskap) mister evnen til å velge og handle. Den frie viljen forblir det samme. Den eneste forskjellen er at hans/ hennes valg og avgjørelser er mer visere, dharmisk og ikke-bindende. Et fritt individ (jivanmukta) handler i harmoni med Det Totale Sinnets handlingsfelt, dets regler og lover. Det er hva vi kaller sattviske-dharmiske handlinger eller intelligente handlinger.

Et fritt individ handler i verden med kjennskap om at han/ hennes sinn var viet til Det Totale Sinnet. Hans kunnskap har blitt i samsvar med Det Totale Sinnets kunnskap. Han/ hennes begjær, tanker og handlinger er i samsvar med Det Totale Sinnet, og handler i harmoni med hans/ hennes egen natur. Et fritt individ mister ikke evnen til å handle og Det Totale Sinnets visdom (gjennom Upanishadene og andre skrifter) til å opplyse hans/ hennes intellekt og valg for han/ henne, for å si det sånn. Det er dette som betyr å overgi seg til Det Totale Sinnet.

Vi lærer gradvis i våre prosesser av spirituell utvikling det å utøve vår frie vilje på intelligent vis når vi innordner våre sinn til Det Totales sinn. Når vi blir utdannet av skriftene blir vi også inspirert og styrket til å konfrontere og kontrollere vår uvaner og vi gjør det ved å bytte ut uvanene, med sunne vaner: De begrensede vaner blir byttet ut med vaner/ programmeringer gunstig til renselse, kontemplasjon og assimilering av skriftlig kunnskap. Vi er vanedyr, men vi må overvinne våre bindende, negative adharmiske vaner/ programmeringer. Vår frie vilje vil gjøre passende bruk av vår menneskelige intelligens, til å gjøre sattviske valg og utvikle modenhet og visdom.

Individ-handleren stammer fra Det Totale Sinnet til alle tider i døgnet. Men individet mister ikke sin kraft og ansvarlighet til å velge og handle. Et individ må handle fordi det var designet av Det Totale Sinnet til å tenke og handle. Å unngå å handle vil si at man ikke setter pris på gaven vi har mottatt fra Det Totale Sinnet: En sunn menneskekropp utstyrt med intelligens.

Det Totale Sinnet leker ikke alene i dualitetsverden av objekter: Den skaper individet og verden slik at den kan ha noe å leke med. Blant dens mange roller så spiller Det Totale Sinnet rollen av tilrettelegger av individets karma. Den gir oss en haug med programmeringer/ vaner basert på universell ignoranse og gir oss også skriftlig kunnskap (gjennom åpenbaring til de «seere» som fikk ned «kodene» via mantraer i fortiden) til å fjerne selvignoranse. Det Totale Sinnet presenterer oss med omstendigheter og situasjoner som tjener meningen av å tilrettelegge vår spirituelle vekst, for alt i Skapelsen sin utvikling.

Individet er Det Totale Sinnets spiller designet til å velge, avgjøre og gjøre ting. Alle avgjørelser er bare individet sine avgjørelser. Hvorvidt vi liker det eller ikke, når vi bestemmer, bestemmer vi med vårt kropp-sinn verktøy, med våre tre kropper (kausale, subtil (ego, sinn, intellekt) og fysiske kropper). Vi trenger å eie og ta ansvar for vår kausale kropp, og begynne å forstå og reprogrammere den.

Det Totale Sinnet er bare systemet som tilrettelegger våre transaksjoner med feltet. Det er opp til oss retningen vi gir våre liv. Vi har ikke kraften til å håndtere resultatene av våre handlinger, men vi kan gradvis påvirke vår karma.

Fri vilje eller forutbestemt

Gi slipp og la Gud (Det Totale Sinnet) er den beste holdningen å ha hvis du ønsker et godt liv. Det Totale Sinnet vet best og vil gjøre ditt liv uansett. Hvorfor motsette seg det? Når vi insisterer på å følge våre liker og misliker uansett hva Feltet presenterer til oss, vil vi nesten alltid lide konsekvensene. Karma yoga er å ta passende handling, som betyr å være i harmoni med hva Det Totale Sinnet ønsker. Med andre ord vil resultatene i feltet (verden) være til det beste for De Totale ønskene i feltet.

Hvis du virkelig følger din livsvei og har tiltro til Det Totale Sinnet, vil alt fungere til det beste. Det vil kanskje ikke alltid være hva du ønsker deg, men det vil alltid være til det beste. Å ikke tillate frykt eller tvil til å komme inn i sinnet. Å si nei til dem. Å bannlyse de negative frykt-tankene, de er bare tanker, ikke sannhet.

Dharma-feltet, som vi lever i, er som et dataspill: Alle mulige bevegelser er programmert inn i spillet

før du spiller det. Spørsmålet en kan stille seg er: Er du selvet eller individet? Hvis du er selvet, velger du ikke noe eller gjør noen bevegelser, fordi du er alt.

Som et individ, virker det tilsynelatende som at du velger, gjør uavhengige bevegelser og spiller spillet for å vinne eller tape. Spillet er egentlig allerede forutbestemt, siden du bare kan gjøre bevegelsene som allerede er i programmet.

Det Totale Sinnet eller Dharmafeltet spiller spillet, som er grunnen til at karma yoga er en så viktig undervisning og eneste måten å negere handleren. Det er den mest fornuftige måten å leve på, fordi det lindrer presset fra å måtte ha rette resultater eller noen spesifikke resultater. Du forstår at dharmafeltet er utenfor din kontroll. Bare Det Totale Sinnet har kunnskap om alle objekter og kontrollerer Feltet for det gode av det Totale. Du får resultatene, som er best for deg til enhver tid. Det finnes ingen måter å steppe ut av dharmafeltet som et individ enn gjennom selvkunnskap, frigjøring som er frigjøring fra personen, ikke for personen.

Hvis du tror du er handleren (personen eller egoet) har du begrenset fri vilje, hvor du virker å være fri til å velge en ting over en annen, ifølge din natur eller preging. Dharmafeltet opererer ifølge spesielle lover og hvis de er forstått og fulgt, er det mulig å oppnå suksess fra individets ståsted. Hvis det ikke var tilfelle, ville ikke frihet fra den tilsynelatende virkeligheten være mulig. Den tilsynelatende virkeligheten er ikke virkelig, og det er mulig å foreta handling, med andre ord selvgransking, for å være fri av det. Hvis det var virkelig, ingen ville noen gang være fri av det. Hvis en anvender denne regelen og tar passende valg til passende tid, vil ønsket resultat vanligvis skje, ikke alltid. Det er ingen garanti i den tilsynelatende virkeligheten, fordi Det Totale Sinnet styrer dharmafeltet og tar vare på behovene av det Totale først.

Problemet er at selv om de fleste menneskers valg ser ut til å være bevisst og individuelle, er de vanligvis forutbestemte og repeterende. Dette er fordi de fleste mennesker som har ingen eller veldig begrenset selvkunnskap, oppfører seg som roboter, selv om de ikke tror at de gjør. De tror at de velger selv, men egentlig så er det deres betingelser (programmeringer, vaner, ønsker/ gunas, energier) som gjør valgene.

Fri vilje gir personen valget om å gjøre det beste ut av deres liv og dermed er relativ suksess mulig i den tilsynelatende virkeligheten. Vi har fri vilje til å respondere til hva Det Totale Sinnet serverer og hvordan vi responderer, enten skaper det ubehagelige eller behagelige omstendigheter/ karma. Hvis våre programmeringer/ vaner/ ønsker gjør responderingen (som skjer ofte) så erfarer vi det samme ofte, om vi ikke er modne mennesker med gode verdier og alltid følger dharma. Hvis vi ikke er det, så er fri vilje ikke fri i det hele tatt. Vi er bare programmer som responderer til våre ubevisste programmer som skaper mer karma, som vil enten manifestere raskt eller i fremtiden.

Gunaer er upersonlige krefter, som er ansvarlig for erfaring. Når selvkunnskap har fjernet ignoranse og du vet at din sanne natur er hel og fullstendig, ikke-dualistisk bevissthet, er det ikke mer karma for deg. Det betyr at handleren har blitt negert og de bindende programmeringer/ vaner/ ønsker har blitt omgjort til ikke-bindende. Som et individ følger du dharma, og skaper ikke ubehagelige omstendigheter. Lidelseshjulet (verden og virkelighetsorden av dualitet og objekter) eksisterer ikke lengre i ditt sinn og du ser alt fra selvets perspektiv, som betyr at du har ikke-dualitetsvisjon og ser alt som ikke-forskjellig fra deg. Hva er det å velge? Alt er deg, selvet og alt er bra. Du tar alt som gave, selv om ubehagelige omstendigheter skjer i livet. Du ser alt som en film og det berører deg ikke, selv om selvkunnskap ikke er en magisk kule for egoet. Det må fortsatt ha transaksjoner med denne verden, hvor det er oppside eller bakside.

Du vil fortsatt fungere som et individ eller en person i verden, men du vil vite at personen og verden bare er tilsynelatende virkelig. Som selvet, vil du vite at alt dukker opp fra deg i form av Det Totale Sinnet, Skaperen som avhenger av selvet(deg), men du er alltid fri av alt og er uavhengig. Som et frigjort individ, forstår du at dharma feltet er laget opp av gunaer og styres på den måten den styres hvorvidt du er opplyst eller ikke. Det Totale Sinnet bryr seg ikke om at du er opplyst eller ikke. Det Totale Sinnet ser deg som hel og fullstendig, ikke-dualistisk bevissthet.

Det Totale Sinnets skapelse (Isvara srsti) og individuelt eller subjektiv skapelse fortsetter som før, men gunaer preger ikke subtilkroppen på samme måte. Gunaene opererer fortsatt og vil alltid gjøre det, men som et frigjort individ vil du forstå hva de er, hvordan de spiller ut via tanker, følelser og handlinger. Og du vil vite at de ikke har noe med deg å gjøre, selvet. Du vil automatisk håndtere gunaer for sinnsfred og følge dharma (livsvei), fordi du verdsetter sattva over alt. Dine valg vil bli i harmoni med det.

Det er et annet lag av undervisningen om fri vilje. For å forstå fri vilje fra selvet sitt ståsted, må vi først forstå noe veldig viktig om gunaer, programmeringer/ vaner/ ønsker (vasanaer) og karma. Gunaer, programmeringer og karma er tre måter å si den samme tingen på fordi ingenting i verden (mithya) kan bli separert fra gunaer. Alt som skjer skyldes gunaer. Gunaer skaper individet, programmeringer/ vaner/ ønsker (vasanaer) og deres resultater (karma). Alt som skjer er en programmering/ vane, og alt som skjer er karma. Som med gunaer er alle programmeringer/ karma evige og eksisterer som prinsipper i kausalkroppen. Faktisk er de kausalkroppen, arkivet for alle programmeringer/ vaner. Programmeringene dukker opp fra de tre gunas, som heter sattva, rajas og tamas, hva som utgjør Maya Dharmafeltet, eller skapelsen. Det Totale Sinnet, Maya, kausalkroppen og gunaer er essensmessig forskjellige terminologier for den samme tingen. Vi gjør forskjell for undervisningsgrunner, fordi Det Totale Sinnet, selvet, er bakenfor gunaene og upåvirket av dem, selv i

rollen av Skaperen, håndterer Det Totale Sinnet Maya.

Programmeringer/vaner/ønsker forklarer karma. Som du vet er en programmering/vane guna-genererte tendenser eller programmer, som vi repeterer og som binder oss til en uriktig ide om oss selv, vår karma og livet generelt sett. «Samsara» er en samling av programmeringer/vaner. Alt er forbundet, som med sopp under jorda. Soppene, som med vasanaer (programmeringer/vaner/ønsker) vil poppe opp her og der og ser ut til å være diskrete og uavhengige entiter, men alle vasanaer er forbundet i et stort nettverk av vasanaer i undergrunnen av kausalkroppen, eller makrokosmisk ubevisste. Kausalkroppen er på den måten årsaken av alt.

Programmeringer/ vaner/ ønsker er i grunnen ikke god eller dårlig. De er førende, kunnskapen, som driver Skapelsen. Det Totale Sinnet skapte dem. Ingenting beveger seg i Skapelsen eller den tilsynelatende virkeligheten, uten en programmering/ vane som kjører den, hvorvidt det er en ting hendelse eller en ofte repeterende atferdsmønster. En programmering/ vane blir en god en når det driver deg inn i behagelige omstendigheter/ karma, og det blir en dårlig en når den driver deg inn i ubehagelige situasjoner. Å drikke alkohol er en veldig fin programmering/ vane for spesielle mennesker. Det er en veldig smertefull programmering/ vasana for andre.

Som forklart er en programmering/ vane/ ønske bevegelsesmengde fra en tidligere handling, tendensen til å repetere den. Det er rent teknisk terminologi. Men programmeringer/ vane kan også spire uten noen tidligere kjente tendenser eller begjær fordi frøene for alle programmeringer er Det Totale Sinnet = Kausalkropp, og derfor eksisterer det som et potensiale i alle. Det ser ut til at våre programmeringer er personlige og originale, men de er ikke det.

Alle programmeringer/ vaner er evige fordi de oppstod i kausalkroppen, som er evig. Det Totale Sinnet kverner dem ut om og om igjen, fordi det er bare virkelig et evig Individ, eller subtil kroppen (ego, sinn, intellekt), som viser seg som mange tilsynelatende unike individer med tilsynelatende unike problemer. De er ikke unike (selv om egoet liker å tenke at de er), men generiske og tidløse: De er begynnelseløs ignoranse. Det er umulig å sette en tidslinje til denne logikken, fordi som prinsipper kan ikke gunaer, Individet og programmeringer/ vaner være separerte, siden de eksisterer utenfor tid, i et grenseløst potensiale inni kausalkroppen, som er uendelig fordi det eksisterer i bevissthet.

Er fri vilje årsaken til karma eller er det gunaene? Det er både/og enten/eller. Som forklart styrer gunaer og farger programmeringer/ vaner, som skaper karma og karma forsterker gunaene. Den jobber begge veier. Husk at den mest viktige ting, som gjelder liv i verden for individet: frihet er for individet: derfor er sinn/ gunamestring så viktig. Hvis vi ikke mestrer gunaene, vil de mestre oss. Det Totale Sinnet har ikke noe imot hvordan vi lever, og hvis vi velger å leve adharmisk, vil Det Totale

Sinnet anta hvordan vi liker det og leverer passende karma til oss. Hele livsspillet er upersonlig og uunngåelig. Den må styre det på denne måten ellers vil spillet være over.

Husk dette viktige svaret til spørsmålet om hvorfor: Gunaer må ha en mulighet til å uttrykke fra en ende av spektrumet til et annet, ellers kan de ikke gjøre jobben av skapelse av den tilsynelatende virkeligheten. Sett fra perspektivet til individet, hvordan ting spilles ut i verden ser ofte grusom ut. Så mye lidelse! Hvorfor stopper ikke Det Totale Sinnet de forferdelige tingene som skjer? Det Totale Sinnet er ikke en person, og ingenting av dette er virkelig. Ting som skjer kan ikke bli gjort noe med måten det spilles ut på. Gunaene produserer også kjempeflott skjønnhet, kjærlighet, medfølelse og sannhet så vel som alt i mellom. Slik er livet.

I spillet, har bevissthet gitt oss Vedanta, eneste måten å komme seg ut av spillet. Den eneste løsningen er å vite at det er ingen virkelig død eller lidelse for deg eller andre, som selvet.

Det Totale Sinnet er (karma phala datta) den som tilrettelegger og leverer vår karma som individer. Skjebnen er slik: Det Totale Sinnet leverer karma til individet og ikke i et gjengjeldelsessystem. Prarabdha karma er bevegelsesmengde av tidligere handlinger, men vi har et valg hvordan vi responderer til dem. Som selvet, er du og har alltid vært fri.

Fri vilje er et objekt kjent av deg, som i alle erfaringer. Hele poenget med selvgransking er å leve fritt av betingelser (preging) som styrer individet. For å gjøre det, må du ha kunnskap av gunaer og leve dharmisk, som krever at du gjør de riktige dharmiske valg for deg. Hvis du tar holdningen til egoet og sier: Vel, gjør det noe hva jeg gjør siden alt er For-programmert av Det Totale Sinnet?! Du vil fortsatt lide konsekvensene av adharmiske eller ignorante valg. For at Selvkunnskap skal oppnås, kreves det et rent og fredfullt sinn, hvor livsstil er i samsvar med dharma sin naturlige livsvei.

Fri vilje er ikke nødvendig

For hvem er fri vilje IKKE nødvendig? Det er ikke nødvendig for selvet, men det er nødvendig for individet.

Hvorfor? Fordi uten å tro at du har et valg vil du ikke gjøre noe for frigjøring (moksa). Hvis du ikke gjør noe vil du ikke bli fri. Og selv om du ikke gjør noe for frigjøring, gjør du fortsatt noe og du lever på grunn av dine programmeringer/ vaner/ ønsker.

Siden disse programmeringer/ vaner ikke er for frigjøring/ frihet, vil du få mer lidelse. Hvis du vil ha mer lidelse er det definitivt ikke nødvendig å ha fri vilje.

DMT OG KAUSALKROPPEN

DMT eller Dimetyltryptamin er en monoamin alkaloid funnet i planter, sopper og dyr, mengder av

spor i pattedyr, og spiller en rolle som en neurotransmitter. DMT er ofte røykt, og er sett på som den ultimate psykedeliske erfaringen, ekstremt intens, men ferdig etter 20 minutter, fordi dens kjemi er veldig kjent for hjernen. Det er også en av de mest aktive ingredienser i jungeldrikken ayahuasca fra Sør-Amerika, hvor en kan få såkalte hallusinerende dype visjoner og sterk møte med sin indre natur og psyke. Dette blir kalt for plantesjamanisme i visse kretser.

Når en introduseres for den makrokosmiske kausalkroppen, opererer Bevissthet med en stor bokstav B, programmene, som skaper psyken og den materielle verdenen.

Virkelighet inneholder fire grunnleggende faktorer:

- 1) Ren Bevissthet.
- 2) Bevissthet forbundet med maya, eller Isvara, intelligensen som skriver kodene, som står bak den makrokosmiske subtilkroppen, den makrokosmiske grove, eller fysiske kroppen og bringer med seg disse ideene symbolisert av hieroglyfer.
- 3) Bevissthet viser seg som den makrokosmiske subtil kroppen, sinnet.
- 4) Bevissthet viser seg som den materielle verdenen.

Dette er den grunnleggende virkelighetsstrukturen, maya, som blir kalt for vakker, intelligent ignoranse. Maya transformerer substansen, ren bevissthet inn i subtile og fysiske objekter, som utgjør bevissthetsverdenen.

Maya, eller den makrokosmiske kausalkroppen, blir kalt for lykksalighetsslire. Den arrangerer programmene og utfører dem, og det er hvor individene av denne rare menneskelige verdenen, går til når de ønsker seg noe eller når de sover om natten. Derfor kan en også erfare ren kjærlighet gjennom psykedeliske reiser.

DMT bryter ned de naturlige filtrene mellom lykksalighet/ kjærlighetssliren (kroppen) og den subtile kroppen, det tilsynelatende bevisste menneskesinnet og svak visuell tilnærming av Det Totale Sinnets hemmeligheter, som er reflektert gjennom erfaringer i den subtile kroppen, og gir individet en ganske stor kunnskapsvisdomsvekker. Det er ikke uvanlig for mennesker å ha refleksjonserfaringen av deler av kausalkroppen. Dette filteret kan bli ødelagt på forskjellige måter, som tillater en informasjonsstrøm, ofte i form av tidligere traumer, oversvømme subtilkroppen og destabilisere den, som kan resultere i psykoser.

Når det gjelder DMT virker det som om nedbrytingen er ganske velordnet og informasjonen er strukturert estetisk (Gud er en stor kunstner) og hvis en er solid plantet på jorden og en kunnskapssøker, kan den levere mer eller mindre kontinuerlige glimt i verden bakenfor den synlige verdenen.

Det er en interessant beskrivelse av denne tilstanden i Bhagavad Gita selv om en ikke er i stand til å trekke forbindelser mellom dem og psykedelikaerfaring, men det er en den samme tilstanden som betraktes fra et noe annerledes perspektiv. Siden Det Totale Sinnets-Kunnskap er så subtil og kompleks er den Guds sinn og er grenseløs, er det også umulig for den mikrokosmiske kroppen å assimilere helheten av erfaringen. Hvis hele kunnskapen var lastet ned i en enkel erfaring til et individuelt sinn, ville sinnet bli ødelagt. Slik at en får glimt, refleksjoner og får deg til å undre – hva i huleste er dette?

Fra et spesifikt perspektiv er det en dypt interessant og kanskje banebrytende erfaring. Og la oss spørre hvorfor det makrokosmiske sinnet presenterer denne erfaringen til den tilsynelatende personen. Var det for å overbevise den personen at det er noe mer enn hva han erfarer i ens ensformige liv? Kanskje ikke, hvis den personen allerede hadde kjennskap til at det er noe mer bak.

Men hva er det? Det ble nevnt fire faktorer i virkeligheten. Erfaringen dekker for de siste tre, men ikke den første faktoren, ren bevissthet (det ikke-erfarende vitnet). Hvem (eller hva) var der for å observere personen som erfarte Guds sinn?

Åpenbaringer og Selvets Lykksalighet

Vedanta sier at intense mystiske erfaringer er forårsaket når filteret mellom det mikrokosmiske ubevisste sinnet og makrokosmiske (kausalkroppen) blir midlertidig opphevet, gir et glimt av Det Totale Sinnet. Hvis kontrollen er ødelagt, og for mye informasjon flyter gjennom kan det resultere i seriøse mentale helseutfordringer som schizofreni og galskap. Våre hjerner kan ikke takle så mye impulser. Vår hverdagsbevissthet er en liten og utvalgt virkelighetsvisjon, og det må være på denne måten, men det er veldig begrensende selvfølgelig. Ingen liker å være begrenset, fordi vi vet alle at vi er grenseløs Selv. Uten Selvkunnskap søker vi frihet og bruker hva som helst av midler. Ut-av-kroppen eller åpenbaringer gir deg en så forskjellig verden at det er hardt å tro at din hjerne kunne vise til et show på den måten. Men du har ingen normal tilgang til dens utstrekning, som er hele Feltet og bakenfor det. Det er veldig forførende.

Som Aldous Huxley påpekte, det kan være skremmende å møte en virkelighet større enn sinnet. Han sa: «Den religiøse litteraturen erfarer en mengde i referanse til smerte og terror, som er overveldende til de som har sånn plutselig møtt på noe manifestasjoner av «det fantastiske», som igjen refereres til det makrokosmiske ubevisste (Isvara/ Det Totale Sinnet).

Hans bok Persepsjonens dører (1954) hadde sin tittel fra en replikk av William Blake: «Hvis persepsjonsdørene ble rensset, ville alt vise seg for menneske som det virkelig er, grenseløst. Men, hvis

du har hatt den erfaringen på psykedelia (psykoaktive medisiner eller planter) og har ingen forståelse over hva det betyr eller vet hva som er fordelene fra den kunnskapen i ditt ordinære liv, til hvilken nytte er det da til?

Det vil forårsake mer skade enn gode, fordi du vil bli overbevist om du må repetere erfaringen for å oppnå frihet du trodde at erfaringen gav. Men det er ingen frihet, det er binding. Enhver erfaring er så godt som kunnskapen assimilert fra den. Du prøver kanskje å få det tilbake, men den vil alltid være utenfor rekkevidde, fordi alle erfaringer skjer i tid og slutter. Men Selvkunnskap slutter aldri, fordi den er ikke i tid (en annen virkelighetsorden og ståsted bakenfor tid og rom).

Åpenbaringer og andre ekstrasensorisk (langt-utenfor rekkevidde) erfaringer er vidunderlige og de peker på selvets fantastiske skjønnhet og kraft, men de er likevel objekter kjent til Selvet. Hvis du identifiserer deg med dem, er du heftet i dualiteten igjen og vil lide fordi du vil jage noe utenfor deg selv for å føle deg lykkelig eller fullstendig. Som du vet fungerer ikke det, fordi lykkosalighet er ikke utenfor deg selv, det er deg. Nyt erfaringene for hva de er, og vite at de varer aldri og du trenger dem ikke til å hvile i den perfekte tilfredsstillende, som er din sanne natur, fullstendig og komplett, og trenger ikke noe.

Dette er ofte en tøff ting for granskere å assimilere, at Selvkunnskapen ikke er følelsesavhengig. Selvkunnskapens lykkosalighet er basert på stødig kunnskap. Problemet ligger i misforståelsen av ordet lykkosalighet (bliss). Det er to typer lykkosalighet: ananda, som er erfaringsbasert lykkosalighet, og anantum, som er Selvets lykkosalighet. Selvets lykkosalighet, som er alltid tilstedeværende, grenseløs og uforanderlig, er ingen erfaring, det er din sanne natur, anantum.

Selvkunnskapens lykkosalighet kan bli erfart som en følelse, slik som dyp søvn lykkosalighet, som er konkludert med når du står opp, eller som parabhakti, hvor kjærlighet er kjent til å være deg, din sanne natur, som betyr bevissthet, Selvet. Parabhakti er alt du kunne ønske deg og vite at du, selvet vil aldri forlate deg. Det er kjærlighet som elsker seg selv. Den er grenseløs tilfredsstillende, parama sukka eller tripti er ord brukt i tekstene.

Naturen av noe er forskjellige fra attributter av noe. Mennesker blir ofte forvirret av disse to. Naturen er den essensielle essensen, noe som er grunnleggende eller iboende i noe og kan ikke bli fjernet. En attributt er en eiendel, som kan eller ikke kan være essensiell til naturen av en ting. Naturen av noe er den uforanderlige variabelen, mens derimot en eiendel er vanligvis en foranderlig variabel, slik som at sukkerets natur er søthet. Hvis du tar søtheten bort, er ikke sukker lenger noe sukker. Eller at naturen av ild er varme. Hvis du tar varmen bort, er ikke ild lenger ild. Selvets natur, oppmerksomhet/bevissthet, er parama prema svarupa. Parama betyr grenseløs; svarupa betyr natur og prema er

kjærligheten, som gjør kjærlighet mulig.

Når jeg vet at Jeg er bevissthet, Jeg er prema, grenseløs kjærlighet. Denne kjærlighet er kunnskap fordi bevissthet er intelligent. Prema er bare kjent når Selvkunnskap har negert handleren. Det betyr ikke at lykksaligheten forsvinner når Selvkunnskap er stødig. Det gjør ingen ting hvorvidt lykksalighetserfaringen er tilstede eller ikke, fordi Selvkunnskapens lykksalighet er alltid tilstedeværende, fordi Selvkunnskapens lykksalighet er Selvets lykksalighet. Faktumet er at du kunne være halv-død, ødelagt, med ingen i verden som bryr seg om deg, og fortsatt føle deg bra fordi det å vite hvem du er som Selvet betyr at du er fryktløs og trenger ingenting for å være lykkelig.

Mens det er fint å ha mennesker som vi bryr oss om og vår karma går smidig, og en ønsker selvfølgelig å foretrekke det enn det motsatte, men det er ikke essensielt for vår sinnsro.

Lykksalighet, frihet fra alle følelsesbaserte identiteter, inkludert de negative som depresjon eller andre mentale lidelser, betyr frihet fra avhengighet på objekter for din lykksalighet.

Åpenbaringer er pekere på Selvet, ikke noe mer enn det. Enhver erfaring, uansett hvor opphøyd det er, skjer i Feltet, slik at det er reflektert bevissthet. En av de fine sidene med disse høyenergi erfaringene er at de fyller opp sinnet med shakti, som føles ganske vidunderlig, gitt den alminnelige virkelighetsnaturen som erfart fra et dualistisk perspektiv. Men enn så forførende de er, er det best å ikke jakte dem, fordi du vil utvikle bindende tendenser eller inntrykk (vasanaer) for dem, hvor du tror at du ikke er Selvet hvis du ikke føler deg lykksalig eller har disse ekstrasensoriske erfaringer. Men det føles ikke som noe annet å være Selvet; alle følelser er kjent til det. Å være Selvet er den mest ordinære tingen, fordi det er bare det. Mange spirituelle typer går seg vill eller fast i hva vi kaller for det sattviske gyldne bur. De tror feilaktig at disse erfaringene gjør dem overlegne og de er hekta på dem. Den har en tendens til å avle spirituell arroganse, en ødeleggende slag av narsissme.

Universet – Brahman's dag og natt – Manifestert og Umanifestert

Uansett, om universet: Dagens materialistiske vitenskapsmenn har ikke kjennskap til selvet. De vet at det er noe der, men de vet ikke hva det er. De er grunnleggende arrogante og kan til og med ikke ha tillit til sunn fornuft når det kommer til rett konklusjon. Men de vet om universet, som er materie og som er skapt og ødelagt. De bruker direkte erfaring og slutning for å finne ut om Det Store Smellet.

Brahman (Skapelse, upersonlig skaper) dag og natt er bare en metaforisk måte å si på at universet begynner og slutter. Men den slutter egentlig ikke når Brahman sover, fordi Brahman sover aldri. Den kan bare sove når den var våken. Men den er ikke våken. Å si at den sover avhenger å være våken, som ville gjøre den til et stort individ. Det er skapelsesbevisstheten og universets ødeleggelse. Den er ufødt og evig. Hvor går universet når den sover? Den går inn i det umanifesterte, inn i en potensiell tilstand og smeller igjen etter milliarder av tidsperioder. Hvordan visste Rishiene om dette uten alle fantasifulle vitenskapelige instrumenter? Brahman med hjelp av Maya, åpenbarte det til dem.

Bruken av ordet Manifestasjon og Skapelse -Tattva Bodhah

En liten oppsummering og dette med å vise hvorfor en foretrekker å bruke ordet manifestasjon enn skapelse i Vedanta selv om man kan bruke dem begge.

Kausal (potensialitet) kropp – Karana sariram

*Et frø er den kausale tilstanden av et tre.

- *Et sjakkbrett og brikker er den kausale tilstanden av hvert sjakkspill, som har blitt spilt.
- *Potensialitet eller den umanifesterte formen av dine grove og subtile kropper.
- *Skapt av det mest subtile materieform (prakriti).
- *Ikke synlig til meg selv eller andre.

Dyp søvntilstand

- *Både min subtile kropp og grove fysiske kropp forsvinner fra min bevissthet og entrer den umanifesterte tilstanden.
- *Bare ufrivillige fysiologiske funksjoner er aktive.
- *Bare kausalkroppen er aktiv.

Lykksalighetslire (ananda-maya-kosha)

Alle er lykksalige i dyp søvn.

Materie – Manifestasjon - Umanifestasjon

Materie kan ikke bli skapt eller ødelagt.

Materie og energi er tilsvarende, fordi en kan bli omdannet inn i den andre.

Vi vil unngå ordet skapelse og bruke manifestasjon istedenfor.

Vi vil unngå ordet ødeleggelse og bruke umanifestasjon eller oppløsning.

Den kausale tilstanden av all materie blir kalt for «Maya».

Universet manifesterte fra Maya. Først ble det subtile universet (makrokosmos) manifestert og ut kom først rom (akasha) – som har med persepsjon lyd (Rishiene som tok ned mantraer fra umanifestasjon/ Den Kausale tilstanden hørte dem via lyd først før det ble muntlig undervist. Etter hvert flere årtusener etterpå så ble Vedaene skrevet ned).

Gud/ Det Totale Sinnet eksisterte før tid og rom startet ved Det Store Smellet. Gud endret seg eller manifesterte seg som Universet slik at i virkeligheten var ingenting skapt. Og Gud vil etter hvert umanifestere som Universet etter flere trillioner av år. Før universet var det bare Bevissthet (Brahman). Universet var tilstede i potensiell eller kausal form, fordi Bevissthet har kapasitet til å manifesteres som Universet. Denne potensialitetsformen blir kalt for Maya. Bevissthet kombinert med den potensielle formen av Universet (Maya) ble Universet, som vi kjenner det.

Verden er en manifestasjon, ikke en skapelse

Ifølge vitenskapsmennene er hele verden (jagat), inkludert noen kropp-sinn-sansekompleks en manifestasjon og ikke en skapelse. Manifestasjon betyr hva som er umanifestert blir manifestert, som et tre, i formen av umanifestert kunnskap i frø, som blir manifestert, gitt tid og sted. Et udifferensiert tre i frøet er kunnskapen av det umanifesterte treet.

Vitenskapsmenn sier at for fjorten milliarder år siden, var universet en materiesuppe. Det var så varmt at de uforanderlige kreftene, kjernekraft, gravitasjonskraft, elektromagnetisk kraft, og de svake krefter var umanifestert. La oss se på dagens språk. Den sier umanifestert, og Vedanta sier også avyaktam, umanifestert. Kreftene var ikke tillatt å operere på grunn av temperaturen var så høy. Det er som med vann i havet som ikke fryser om vinteren på grunn av tilstedeværelsen av salt, som senker frysepunktet. En lignende ting skjedde med jagat. Fordi av de ekstraordinære høye temperaturene, ble de uforanderlige kreftene dempet; de var blitt gjort inaktive, og kunne ikke gjøre noe. Så gikk temperaturen ned. Hvorfor? Vitenskapsmenn vil si at de ikke vet. Hvis temperaturen ikke gikk ned, ville det ikke bli noe manifestasjon. Men den gikk ned: Og siden temperaturen gikk ned, ble kjernekraften aktiv og skapte først kvarker. Etter det er det en helt annen historie av de andre kreftene, som kom sammen for å se dette universet manifestere seg.

Spørsmålet er, var det en tilfeldig bevegelse eller var det en metodisk utvikling som skjedde, slik som universet er nå? Hvis forskjellige ting har skjedd ikke skjedd på måten de gjorde, ville det ikke være noe univers. Vitenskapsmennene vet dette. Det er som alfabetet som inneholder bokstavene A B C

og så videre, fra hvordan ord kan bli laget. Ta ordet univers. Hva er sannsynligheten av at bokstavene kommer sammen og lager ordet univers med ordet for hvert av dets element? Sannsynligheten er lik null; det er null sannsynlighet. Dette vet de. Slik at hele universet, med ytterligere muligheter, er ikke lukket. En stjerne kan slukne for å bli et svarthull, og en ny stjerne kan bli født. Alle disse stjernene er viktige for å vedlikeholde universets temperatur; ellers vil det kollapse. Alt som er her er en manifestasjon, og manifestasjon betyr at det har vært her før, men i en umanifestert tilstand: og så ble den manifestert.

Alt som var her før srsti, ikke separat fra den ene virkeligheten, sat, som har kjennskap til alt er velkjent.

Jagat med dens navn og former, er ikke-separat fra det selvinnlysende vesenet. Det selvinnlysende vesenet, låner dens eksistens til alt. Alt er bare ord med deres betydninger, ingenting begripelig. Hvorvidt det er tid og rom eller noe i tid og rom, ingenting har noe eksistens med unntak av den ene som er deg. Derfor, en ikke-dualistisk Sat alene var her før. Selv nå er en ikke-dualistisk Sat alene her.

Gud/ Det Totale Sinnet

Alt gjennomtrengende (utenfor rom); derfor formløst

Udelelig

Evig (utenfor tid); derfor uforanderlig

Usynlig til menneskesansene

Alltid subjektet; kan ikke bli erfart som et objekt. Subjektet er alltid tilstedeværende, mens objekter kommer og går.

Uten noen attributter (som farge f.eks.)

Det Totale Sinnet gjør alle vesener levende i Universet.

Bevissthet er separat fra materie, men gjennomtrenger den, slik som rom gjennomtrenger alt.

Bevissthet blir kalt for Atma. Et speil reflekterer sollyset. Naturen av det reflekterte sollyset og det originale sollyset er det samme. På samme måten Jivaatma sin natur og Brahman er den samme. Vedaene sier at bevissthet er en høyere virkelighetsorden enn livløse objekter og derfor kommer materie ut av bevissthet.

En person, som realiserer dette kan oppnå frigjøring selv når han er i «live» (jivan-mukti).